S-169

உ

பரமபதி துணை.

தெட்சணாமூர்த்தி குருமுகமென்னும்

அகஸ்தியமுனிவர்

கற்பமுப்புக் குருநூல் ௱-ம்

மனோன்மணி தீட்சை ௱-ம்

சேர்ந்தது.

செந்தில் விலாஸ்
எண்ணெய் & பழ
...வான் வியாபார
S K K வேலாயுதம்
செட்டியார்,
636, ... தெரு
கும்பகோணம்.

மதுரை யானைக்கல் தெரு வித்வான்

மு. குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்

ஓலை எட்டுப் பிரதியின்படி,

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ரா. ம.

குருசாமிக் கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி குருசாமிக்கோனார் தெரு

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை] 1939 [அணா 12

(ரிஜிஸ்தர் காப்பிரைட்)

S-169

உ

பரமபதிதுணை

அகஸ்திய முனிவரருளிச் செய்த

கற்பமுப்புக் குருநூல் ௱

காப்பு.

ஆதிவிந்துநாத முடன்வாலை காப்பு
அருள்மிகுந்த அகாரஉகாரங்கள் காப்பு
சோதிமயமாயிலங்குஞ் சிகாரங்காப்பு
சுகமான குண்டலியா மகாரங் காப்பு
நீதியுள சுளிமுனைக் குளவதரித்த
நீலியவள் பாதமதை நிதம் பூசித்து
பாதிமதி தனையணிந்த யீசன்பாதம்
பணிந்துயான் குருமுடிப்புப் பாடினேனே. (1)

தெட்சணா மூர்த்தி யென்றது.

பாடினேன் அனேகநூல் பெரிதேஅய்யா
பண்பாக அதிலிருந்து கற்பந்தன்னிற்
கூடினேன் பரிபாஷையில்லா மற்றுன்
குவலயத் தோர்பிழைப்பதற்கு இந்தநூலைத்
தேடினேன் தென்பொதிகை தனிலிருந்தேன்
சிவன்றானுந் தெட்சணாமூர்த்தி யென்றூர்
நாடினேனவர் பாதம்பணிந்து கொண்டு
நானிலத்தில் மனோன்மணியை பூசித்தேனே. (2)

சித்தர்கற்பம் சாப்பிட்டது.

மனோன்மணியாள் பாதமதை மனதில்வைத்து
மார்க்கமுள்ள குருமுடிக்க வகையுங்கண்டேன்
வனம்பெருத்த தென்பொதிகை யிருக்கும்போது
மகாசித்தரனேகர்வந்து கற்பமுண்டு
இனம்பிரித்துச்சரக்கு வகைசெந்தூரிக்க
ஏகமூலிகையதனை யெடுத்துக் கேட்டார்
சினமடங்கி வாதமதை சுருக்கிச் சொன்னேன்
சீர்பெரவே யாவையு நான்சாற்றினேனே. (3)

முப்பூ முடிக்க விபரம்.

சாற்றினேன் முப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை
தவசிகட்கு கிடைக்கு மல்லால்மற்றோருக்கு
ஏற்றமுடன்கிடைக்காது இந்தநூல்தான்
இனிமையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
நாற்றிசையிலுள்ள வர்களறியாரப்பா
நன்றாகவுந்தனுக்குத் திறந்துசொல்வேன்
ஆற்றலுடனிதையறிந்து செய்வாயானால்
அப்பனே ரிஷிசித்தனாவாய் கூறே. (4)

கூறுவேன் குருமுடிக்கும் விபரமெல்லாம்
குறிப்பாக வறிந்து செய்தோன் சித்தனாகும்
தேறுவாயின்னூலை முழுதும் பார்த்தால்
சித்தனென்று பெயர்பெறலா முலகத்துள்ளே
தூறுதலாயச் சேர்ந்துகொண்டு செய்யவேண்டாம்
சுகமாகத் தனியா நீயிருந்து கொண்டு
பேறுபெறச் செய்தாக்காலாப முண்டு
பிரியமுடனுந்தனுக்குச் செப்பினேனே. (5)

செப்புவேன் சித்தருடபாதம் போற்றி
செந்தூரப்பற்ப முறைதன்னைச்செய்ய
அற்புதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் முப்பூதன்னை
அடக்கினேன் நூறுக் குளறிந்துபாரு
முப்பொருளு முடிந்தவிட மிந்நூலப்பா
முக்கண்ணன் மனோன்மணியா ளெனக்குச்சொன்னாள்
தப்பிதங்களில்லை யடாயிந்த நூலைத்
தாய்சொன்னபடிசொன்னேன் தரணியோர்க்கே (6)

தரணியிலே நீயிருந்து தாயைப்பூசி
சற்தருவை மரவாமலேற்றிப் போற்றி
அரணியமாங்காடு மலையலையவேண்டாம்
ஆசானையொருவருக்குங் காட்டவேண்டாம்

திரணமாய் நினைத்து நீவிடவே வேண்டாம்
திறமாக அகார உகாரத்தைக் கொள்ளு
பரமாகக்கற்பமது கொள்வாயானால்
பார்தனிலேயெந்நாளு மிருப்பாய்தானே. (7)

குருமுடிக்கும்பாகம்.

தானென்றகுருமுடிக்க வகையைக்கேளு
சற்குருவினருளாலே சாற்றுவேன்கேள்
தேனென்றகல்லது தான் துய்யவெள்ளை
ஜெகத்திலேமிகஉண்டு தேடிப்பார்த்தால்
ஊனென்றதொருவருக்கும் பொருள்தோணாது
உனக்குவிதி யிருந்தாக்கா லுடனேவாய்க்கும்
ஏனென்றகல்லது தானெங்கேயென்றால்
யிருக்குமிடஞ்சொல்லு கிறேனினிதாய்க்கேளே. (8)

கேளப்பா ஊசடுக்க மெத்தவுண்டு
கிடையாமற் போவதில்லை கதியுண்டானால்
ஆளப்பாஇல்லாக் சாற்காடுதோறும்
அருபமாயிருக்குமடா அறிந்துபாரு
நாளப்பா நாட்டினிலே ரொம்பவுண்டு
நாடினாற்கிடைக்குமடா நலம்பெற்றோர்க்கு
வாளப்பாமலையாதே மயங்கிடாதே
மண்டையிலேயெழுதினது பிர்மந்தானே. (9)

பிரமமென்றும் வெள்ளையென்றும் பேதமென்றும்
பேரானகற்சுண்ணம் விந்துவென்றுந்
தருமத்துக் சோடெடுத்தக் கபாலமென்றுஞ்
சங்கரனார்மண்டை யென்றுங்கல்தானென்றும்
வர்மத்தாற் காளியுடகோட்டமென்றும்
மகாமேருகிரியென்று மாக்கல்லென்றுஞ்
செருமித்த சிகரமென்றுஞ் சிறுவீடென்றுந்
தேசமெங்குமுளைத்த வெள்ளைக் கல்லென்பாரே (10)

கல்லென்று மலையென்றுங் கபாலமென்றுங்
கருவின் நிலையிது வென்றுங் கூறுவார்கள்
அல்லடா இதுவெல்லாம் பரிபாஷைதான்
அரனுண்ட கல்லதுவும் அதுதானப்பா
சொல்லடா பலவிதமாய்ப் பிரிந்துதையா
சூக்ஷமெல்லாங்கண்டு நான்சுருக்கிச் சொன்னேன்
புல்லடாமுளையாத விடத்திலேதான்
பூண்டிருக்கும் பொருளதனைக்கண்டிடாயே. (11)

பொருளென்ன அருளென்னபூமியென்ன
பொங்கிநின்ற உவருப்பு பிரமவெள்ளை
கருவென்ன இதுதாண்டா மயங்கிடாதே
கண்டபின்பு ஒருவரிடங் கருச்சொல்லாதே
தெருவிலே நில்லாதே அலைந்திடாதே
சிறுபிள்ளைப்புத்தி கொண்டுதிறந்திடாதே
உருவென்ன தெரிந்துகொள்ளு உனக்குத்தானும்
ஓடென்று மண்டையென்று முரைக்கலாச்சே (12)

பிர்மக்கல் சுண்ணம்.

உரைக்குகின்ற பிர்மக்கல் லெடுத்துவந்து
ஒழுங்காக கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
வரைக்குகின்ற விருப்புலக்கையதனாற்குத்தி
மாப்போலேயான பின்புவாரிக்கொண்டு
குறையில்லாச் சட்டியிலே போட்டு நீயுங்
குமுறவிடு சுத்தஜலங் குளிறவூற்றி
முறையோடே ஒருநாள்தான்வூறிற்றானல்
முத்துப்போலிறுத்து விடுதண்ணீர்போமே. (13)

தண்ணீர்தான் போனபின்பு மறு நீர்வாரு
சாதகமாய் மறுநாளுஞ் சாய்த்துப்போடு
பண்ணியிப்படி தசமாந்தீட்சைசெய்து
பக்குவமாய் ரவிதனிலே பொருமி நீறும்

கன்னியென்ற பழச்சாறு முங்கவிட்டு
கடுரவியிற்போட்டு விடுகாற்ருடாமல்
மண்ணிலேபிறந்த உப்புஉவருப்பாச்சு
மகத்தானவழலையுப்பு மார்க்கந்தானே. (14)

மார்க்கமுடனிந்த உப்பையெடுத்துநல்ல
வாயகண்டபீங்கானில் வாரிக்கொண்டு
மூர்க்கமுள்ளபழச்சாறு நிரம்பவிட்டு
மூட்டுவா யடுப்பினிலே தீபம்போலே
பார்க்குமுன்னே வெந்துநல்ல சுண்ணமாச்சு
பவுசுகெட்ட யெண்ணெயெல்லாம் பறந்துபோச்சு
ஆர்க்குமிதைச் சொல்லாதே யதிகவெள்ளை
யாகுமிந்த முப்பூவுங் குருவுமாச்சே. (15)

ஆச்சிந்தமுப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு
அடங்காத சாக்கையெல்லா மடக்கக்கேளு
வாச்சென்ற உப்புக்குப் பேரேதென்ருல்
வழலையென்றும் விந்துவென்று மாதியென்றுங்
காச்சிந்த உசிதமென்று மூவருப்பென்றுங்
கரையோரம் வளர்ந்திருந்த கல்லுப்பென்றும்
ஆச்சியின்றன் கோவிலென்று மானுரென்றும்
அநேகவகை சாஸ்திரங்கள் பேசுந்தானே. (16)

முப்புக்குரு சேர்க்குமுறை.

தானென்ற இந்தவுப்பு குருவுமாச்சு
சகலவித சாக்குக்குந்தாக்கிப்பாரு
னென்ற இந்தவுப்பை வாய்நீர்விட்டு
மத்தித்துச் சாக்குகளிற் பூசிக்கொண்டு
கோனென்ற மூலிகைதான் யேகமூலி
குகைபிடித்துப் புடம்போடு செந்தூரிக்குந்
தேனென்ற பற்பமுதல் சுண்ணமாகுஞ்
செகமெல்லா மாடுகிற குருவிதாமே. (17)

குருவிலே பணவிடைதானெடுத்துக்கொள்ளு
குளிகைக்குஞ் செந்தூர பற்பத்துக்கும்
பருகிவிடு லேகியங்கள் ரசாயனங்கள்
பத்திரமாய் மாத்திரைக்குங் கஷாயத்துக்கும்
மருகிவிடு சூரணங்கள் தயிலத்துக்கும்
மாட்டிவிடு பணவிடைதான் பருந்துசித்தி
குருவிலே அந்தந்தச் சரக்கிலேதான்
கூறுபணவிடை யொன்றுசேர்த்துக்கொள்ளே. (18)

சவ்வீரபற்பம்.

கூறுவேன் சவ்வீரங் கட்டியாகக்
கொண்டுவந்து சுத்திசெய் தெடுத்துக்கொண்டு
பேறுபெற அப்பையுட மூலம்வாங்கி
பேசாதே குகைபோல அறுத்துத்தோண்டி
மாறுவேன் குகைக்குள்ளே சவ்வீரத்தை
வைத்துமே கிழங்காலே வாயைமூடி
சீறுபொரச்சீலைசெய்து புடந்தான்போடு
திறமாகக்குக் குடத்தில் வெள்ளையாமே. (16)

சவ்வீரச் செந்தூரம்

வெள்ளையென்ற சவ்வீரபற்பந்தன்னை
மேதினியோர் தங்களுக்கு விள்ளாதப்பா
பிள்ளைகளே செந்தூரஞ் செய்யவென்றுற்
பெருமையுடன் கைபாகப் புதுமைமெத்த
மெள்ளவே பற்பமெல்லாம் பீங்கான்சேர்த்து
மேல்மருந்து மூசுமுசுக்கைச் சாறுவிட்டு
அள்ளவே பிசரிபல்லோ ரவியிற்போட்டால்
அருணநிறச் செந்தூரம் மாகுந்தானே. (20)

தானென்ற சவ்வீர செந்தூரத்தை
தயவாகப் பணவிடை தானெடுத்து நீயுந்
தேனென்ற சிறுதேனிற் சேர்த்துக் கொண்டாற்
தீருதசூலை மூதற்குன்ம வாய்வும்

கானென்ற சால்முடக்கம் பறங்கிமேகம்
கைகாலிற் கறுப்பு வெள்ளை காதுமந்தம்
ஊனென்ற உடம்பெல்லாம் புள்ளிதேமல்
உள்ளிரணம் வண்டுகடியோடுந்தானே. (21)

கெந்தகப்பற்பம்.

ஓடுமடா இன்னுமொன்று உரைப்பேன்கேளு
உற்றகெந்திப் பற்பமதையுரைக்கப் போமோ
தேடுகின்ற சிறுபீளையிலை யரைத்துச்
சிறுகுகை போலுண்டு பண்ணிச்சீலைசெய்து
கூடுகின்ற கெந்தகத்தின் கட்டிமேலே
குருப்பூசி வாய்நீராற்குகைக் குள்வைத்து
மூடுவாய்சில் மூடிச்சீலைசெய்து
மூன்றெருவிற் புடம்போடு மறந்திடாதே. (22)

திடமான கெந்தகத்தின் பற்பந்தன்னைத்
தேனிலே நெல்லிடையாய்க் கொண்டுவா நீ
படபடெனத் திரியாதே பத்தியங்கேள்
பாலுடனே நெய்பாசிபயறுமாகும்
அடங்காத புள்ளியுடன் மேகம்வாதம்
அறைபாப்பு சிறுசிரங்கு அண்டவாதம்
முடக்குவலி வாதவலி முழங்கால்வாதம்
மொளிமொளிக்கு கட்டுகிறசூலை போமே. (23)

சூலைபோம் பதினெட்டுக் குட்டம்போகுஞ்
சொரிசிரங்கு செங்கறப்பான் றெல்லைவாயும்
காலையே முடக்கிவைக்கும் மேகவாயும்
கண்புகைச்சற் கண்சிவப்பு கண்ணீரோட்டம்
மாலையிலே வந்தடுக் குஞ்சயமாங்காசம்
மாரடைத்துக் குத்துகிற வலியுந்தீருந்
தோலையெல்லாஞ் சுருக்கிவைக்கு மேகநீருந்
தொண்டையிலே புண்ணுகு மேகம்போமே. (24)

சலாசத்துபற்பம்

மேகப்போமின்னு மொருபற்பங்கேளு
வில்ளுகிறேன் சலாசத்தோர் கட்டிவாங்கி
பாகமென்ன வாய்நீராற் குருவைப்பூசி
பதிவாகச் சுண்ணும்புச் சீலேசுத்தி
வேகமுள்ள குக்குடமாம் புடத்தைப்போடு
வெந்தாரி நீறியது வெள்ளையாகும்
கூகைநீற்போலவுமே வெள்ளையானுற்
கொடுப்பதற்கு அனுப்பானம் வெந்நீராமே. (25)

வெந்நீரிற் கொண்டவுடன் வினைகள்போச்சு
மிக்கமலசலமடைப்பும் விட்டுப்போச்சு
கண்ணிலே காசநீர்ப் புகைச்சல் போச்சு
காயமடா வச்சிரம்போற் திரேகமாச்சு
எண்ணியதோர் வாயில்நின்ற ரோகம்போச்சு
ஈளையொடு தொண்டவலி இருமல்போச்சு
விண்ணிலே வந்ததொரு வாய்வும்போச்சு
மேனியெல்லாம் கற்பூர வாசமாச்சே. (26)

தாளகப்பற்பம்.

ஆச்சப்பா இன்னுமொரு பற்பங்கேளு
அரிதாரம்வெள்ளையடாயார்தான்செய்வார்
போச்சப்பா நாயுருவிச்சாம்பலாக்கி
பொன்னுன அமுதப்பால் விட்டே ஆட்டி
மூச்சப்பா குகைபோலச் செய்துகொண்டு
முன்போல குருப்பூசிகுகைக் குள்வைத்து
வீச்சப்பா சீலேசெய்து காய்ந்ததானுல்
வெற்றியுள்ள குக்குடத்தில் வெள்ளையாமே. (27)

வெள்ளையென்ற தாளகத்தைப் பணவிடையாய்
மிகத்தேனிலுண் பீரேல் யேழுநாளில்
சள்ளையென்ற சயரோகம் கபமாம்ரத்தஞ்
சங்கிலிபோற் பின்னிவிழுஞ்சி லேற்பனங்கள்

மெள்ளமெள்ள வந்தடுக்கு மீளைகாசம்
மிக்கதொரு உள்மாந்தை மேனிவற்றல்
கள்ளனைப்போல் வந்தடுக்குங் கபரோங்கள்
காசமெனப் பட்டதெலாங் காணுதென்னே. (28)

காணாது மூறைக்காய்ச்ச லீளைமாந்தம்
காமாலை பெறுவயிறு கண்மயக்கம்
வாணாளை யோட்டிவைக்கும் வலிகுன்மங்கள்
வாந்திபண்ணுஞ் சத்திகுன்மம் வயிற்றுநோயும்
ஊணுகவுருக்கிவைக்கு மூள்ரோகங்கள்
உள்மாந்தை வெளிமாந்தை யுமிழ்நீரோட்டம்
வீணாகப்பறந் தோடுந் தாளகத்தால்
மேனியெல்லாந் தங்கநிற மெண்ணலாமே (29)

வங்கபற்பம்.

எண்ணலாம் வங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
யாவருக்குஞ் சொல்லாதே வீண்பேருண்டு
வண்ணமுள்ள தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டி
வைத்திடுவாய்க் குளிக்கல்லில் வயனமாக
அன்னமுள்ள ஆலப்பால் தன்னிலூறி
ஆறியபின் கட்டியபரை மெழுகுமாகும்
வின்னமில்லா வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
மேலோடு மூடிநன்ருய்க் காயவையே (30)

காய்ந்தபின்பு வராகபுடம் போட்டிராணுற்
கருவங்கம் நீறியல்லோ வெள்ளையாகுஞ்
சாய்ந்து நீதிரியாதே குருச்சொல்லாதே
தனிப்பசுவின் வெண்ணெயிலே தானேகொள்ளு
பாய்ந்துதடா தாதுவெல்லாம் பற்றியேறி
பாசிப்பற்றுஞ் சூலைமுதற் பறங்கிப்புண்ணுந்
தேய்ந்துதடா வியாதிபோந் திரேகப்பொன்னும்
சீ விழுதல் பிரமியங்கள் ரெத்தம்போமே. (31)

ரத்தம்போம் ரணங்கள்போம் நடுக்கம்போகும்
ரணமில்லாப் பிரமியங்கள் நாசமாகும்
வத்திநின்ற தாதுவெல்லா முறப்பதாகும்
மாணியிலே புண்புரைகள் வாங்கிப்போகும்
அத்தியிலேயெலும் புருக்கி அண்டச்சூலை
அடிவயற்றுச் சுருக்குவலி ஆணிப்புத்து
நெத்தியிலே கல்லது வைத்தாக்கினுப்போல்
நிமிஷத்திற்றீருமடா நிசஞ்சொன்னேனே. (32)

நிசமாகமுன்குருவை மறந்துபோனல்
நீருது பாடுபட்டும் நிசமாகாது
அசைவறவே ஆதியென்ற ஈசன்விந்தை
யாரறிந்து செய்வார்கள் ஆனுற்கேளு
குசமசக்காய்ச் சொல்லவில்லை கூர்ந்துபாரு
குளிர்ந்தாசம் பதின்கழஞ் சிகல்வத்திட்டு
திசைநாதம் பெற்றிடுங்கர்ப் பூரவள்ளி
சேர்த்தரைக்க இலைசமனுய்ச் சேர்ந்துபோமே.(33)

இரசபற்பம்.

சேர்த்தரை நீசாமமிரண்டரைத்துக்கொண்டு
தெள்ளுப்போல் வில்லைதட்டி ரவியிற்போடு
வார்த்துதடா புதுவோட்டில் வைத்துநல்ல
வளையம்போல் ஓலைவைத்து வன்மையாக
நார்த்துடைக்கும் நாயுருவி விதையைக்கொட்டி
நலமாகமூடிநன்ரு யெருமேல்வைத்து
சேர்த்துயெருவடுக்கிக்குக் குடப்போலாகத்
தீயிட்டுப்புடம் போடச்செம்மையாமே. (34)

செம்மையுள்ள பற்பமடா ஆத்தாள்சொன்னுள்
செகத்தோர்க்கு வந்தபிணிதீர்க் கலாங்கேள்
திம்மையெலாந் தீருமடாசூதத்தாலே
செய்பாகந் தப்பாமற் செய்துபாரு

ணைமையடா மெத்தவுண்டுவியாதிதீர
நலமானசூதபற்ப மிருந்துதானல்
வைமையுள வைத்தியர்க ளீசனுவார்
வாய்ச் சூலைகட்டோடேபோகுந்தானே. (35)

கட்டானபற்பமிது நல்லபற்பங்
காசினியோர் தங்களுக்குக் கருத்தோணு து
வெட்டலாம் வியாதியெல்லாம் ரசவாளாலே
வேதையுண்டு அறிந்தோர்க்கு மிகவும்லாபம்
பட்டமாம் பால்சொரியு மிதனுல்மக்காள்
பகருவேன் வைத்தியங்கள் பார்த்துவா நீ
குட்டம்போங் குன்மம்போங் குறைநோய்போகுங்
குடல்வாதஞ் சூலைவலி குன்மம்போமே. (36)

போமென்ற புண்புரைகள் பொல்லாமேகம்
புத்துகளாய் வெடித்ததெல்லாம் போகும்பாழாய்
ஆமென்ற அண்டத்தில் அரையிற்புத்து
அடங்காத மேகவெட்டை யாணிக்குத்தும்
வாமென்ற வாயுதடுநாவு தொண்டை
மண்டையெல்லாம் புண்ணுகிவலிக்குமேகம்
காமென்றகைகாலிற் குடைச்சல் வீக்கங்
கருவயிற்றின் கட்டிமுதற் கறைந்துபோமே (37)

கறைந்துபோம் லிங்கத்திற் புண்புத்தானற்
கைகாலிற் சூலைமுதற் கண்வீக்கங்கள்
விறையேடே வலிகண்டு அண்டஞ் சேர்த்து
வீங்கியல்லோ நீரடைத்து மலமுங்கட்டிப்
புறையோடிச் சீவிழுந்து புண்ணுமானல்
பொல்லாத மேகமெல்லாம் போகுஞ்சொன்னேன்
இறையளவுந் தப்பில்லை யிந்தநூலில்
இன்னமொன்று சொல்லுகிறேனினிதாய்ப்பாரே.()

பாரப்பா பண்டிதங்க ளெஃகுவதாகப்
பார்தனிலே செய்திடலாம் இருநூற்றைந்தில்
சீரப்பா செந்தூரஞ் சுண்ணம் பற்பம்
செய்வதற்கு இக்குறுவைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
ஆரப்பா வறிவார்கள் குறுவின் போக்கு
அறிந்தவர்கள் மனதுக் குள்ளடக்கஞ் செய்வார்
நேரப்பா போக்கறியா வைத்திய ரெல்லாம்
நிலையறியார் குருவந்தவகை காணுரே. (39)

வந்தவகை யெந்தனுக்கு மார்க்கமேதோ
மனோன்மணியாள் கடாச்சத்தால் வந்துதையா
எந்தனுடசெயலாலே யொன்றுமில்லை
ஈசனுற் கிடைத்ததிந்தகற்பந்தானும்
விந்துவிட்டா லொன்றுமில்லை அய்யா அய்யா
மேதினியிற் றனியாக விருந்துபாரு
சிந்தைமகிழ் வாகவேயுனக்குச் சொன்னேன்
சிறஞ்சீவியாய்த் தவங்கள் செய்குவாயே. (40)

தவஞ்செய்து அகஸ்திய னென்று பேரும்பெற்றேன்
சடாதார கங்கையுண்டு மோட்சம் பெற்றேன்
நவகோடி சித்தர் களுங்கண்டு கொண்டேன்
நாதாக்களோடு ரவாயிருந்து கொண்டேன்
சிவமெனும் ஓம்அச்சரத்தின் முறையுங் கண்டேன்
சிவனுமையுந் தாய் தகப்ப னென்றறிந்தேன்
உவமானச் சித்தர்கள் வந்தெனையடுத்து
உயர்கற்பம் பொதிகையினிற் கொண்டிட்டாரே. (41)

பொதிகையிலே யெனைப்பார்க்கச் சிவனும் வந்தார்
பூரணனே தெய்வமென்று போற்றிசெய்து
இதமாக கற்பமுறையாவுங் கேட்டேன்
எந்தனுக்கு கற்பமுறை யெடுத்துமேதான்

சதமாக அகாரஉகாரத்தைச் சொல்லி
தானதற்கு மேலாக சிகாரஞ்சொல்லி
பதமாக மகாரத்தை சொன்னபின்பு
பரமபரையா ளெடுத் துரைத்த பாகங்கேளே. (42)

எடுத்துரைத்த பாகமதை யென்னசொல்வேன்
ஏகாந்த மனோன்மணியா ளெதிரே நின்று
துடுக்கான வித்தையெல்லாஞ் சொன்னாளாத்தாள்
சுருதிமுடிய னுபோகச் சூக்ஷஞ்சொன்னாள்
எடுப்பதற்கு வெண்சாறை முதலாமென்றாள்
இனியகருநெல்லி சத்திஇரண்டா மென்றாள்
அடுக்கு கைலாசகிரி மூன்றாமென்றாள்
ஆதி சிறுபசளை கடுக்காயென்றாளே. (43)

கடுக்காயைச் சொல்லியல்லோ தொட்டுகாட்டி
கைபாகம் இன்னதென்று கருவுஞ்சொல்லி
முடுக்கான ஐங்காய முறையுஞ் சொல்லி
மூவருக்கும் பேர்சொல்லி முகூர்த்தந் தொட்டு
எடுப்பதற்க்கு முறையோடே யிதுதானென்று
யெண்ணி மனஞ்சலியாமல் லேங்கிடாமற்
றெடுத்த முறைதவறாமற் றொட்டுக்காட்டிச்
சுயமாகனந்தனுக்குச் சொன்னாள்பாரே. (44)

பாரப்பா அரனுமைக்கு ஒருநாள்தன்னில்
பண்பாக அகார உகாரத்தைச் சொல்ல
நேரப்பாவல்லாரை கற்பமென்ற
காரணத்தைச் சொலவே ணு மென்றுகேட்க
சீரப்பா வகையோடே விபரமாகச்
செப்பினதை கேட்டிருந்து தெளிவதாக
பேரப்பா வல்லாரைக் கற்பங்கொண்டு
பேசினோ ரொருவருக்கும் விண்டிடாதே. (45)

பேசினேனிந்தநூல் நூறுக்குள்ளே
　　பிரபலமாய்ச் செந்தூரம் பற்பமெல்லாம்
வீசினேன் கற்பத்தின் நேர்மையெல்லாம்
　　விதியாளியானுக் கால்வினையந் தோனும்
தூசிபோற் பறக்குமடா வியாதியெல்லாம்
　　சோலியில்லை செய்தவர்க்குச் சூக்ஷமையா
வேசியர்களாசைவிட்டுக் கற்பங்கொள்ளு
　　வேதாந்த மனோன்மணியைப் பூசிப்பாயே (46)

பூசித்து வந்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
　　பொய் சொல்லாதே தாயைப் பூசிப்பாய்நீ
காசிக்கு வழியெங்கே தடந்தானெங்கே
　　கண்புருவமத்தியிலே காசிவாசி
தேசிக்கு விலாசமப்பா அகண்டவீதி
　　தெருநாலு வீதிக்குள் தேசிமாட்டி
வாசிவசி வசியென்று குதிரையேறி
　　வல்லவனேயானுக் கால்மதிப் பாலுண்ணே. (47)

மதியமுத முண்டாக்கால் காயசித்தி
　　வல்லாரை கொண்டாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
உதவுகின்ற விதுரெண்டு முண்டாயானுல்
　　உள்ளபடி கற்பமுறையுனக்கேகிட்டும்
ததிகாலம் வந்தாக்காற் பார்த்துவாங்கி
　　சங்கையிலாதே புசித்தாற் சித்தனுவாய்
உதயாதியானுக்கால் மெத்தநன்று
　　உத்தமனே மாலையென்றுல் பட்சம்ரெண்டே. (48)

பட்சமென்றுல் நல்லதடா பார்த்துவாங்கு
　　பசளையென்று பேராச்சு பாவிமக்காள்
அச்சமொன்றும் நினையாதே கோரைபோக்கி
　　அருந்திடுவாய் வாளாலே அறுத்துநல்ல

எச்சான கல்லுரலிற் பசளைபோட்டு
　　இருப்புலக்கை யதனாலேஇடித்துக் கொண்டு
மெச்சுமிந்த பானையிலே தோண்டும்போது
　　மேலானவமுரி படிநாலுவாரே. (49)

நாலுபடி அமுரிவிட்டு அடுப்பிலேற்றி
　　நலமான பசளைக்கிப் பாதிசூடம்
மேலுமதைப் பொடித்துவதில் கலக்கிநல்ல
　　விநாயகர்க்குப் பூசைபண்ணி அனலைமூட்டி
பாலடுப்புப் போலாக அனல்மீறுமல்
　　பத்திரமாய்ப் பிடியாமற் றுடுப்பாற்கிண்டு
வாலுகை யாமடுப்போடே இருக்கும்போது
　　மளமளென்று கொதியெழும்பிவருமே நெய்யே (50)

வருகிறதைப் பதம்பாரு கடுகின்மேலே
　　வருகுமடா நெய்மிதக்கும் வடித்து வாங்கு
முருகாமற் புஷ்டியெல்லாம் வேறேவாங்கு
　　முளிக்காதே யிரண்டுமொன்றாய்ச் செய்திடாதே
நிருவானபூசைய்து நினைவாய்ச்செய்து
　　நீங்காத சிவயோக நிஷ்டைகூடும்
பெருவாழ்வு பெருகுவா யிதையிரண்டும்
　　பிசகாமற் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணே. (51)

பதனம்வெகுபதனமடா சூதானந்தான்
　　பத்திரமாய் வைத்தபின்பு பாகங்கேளு
விதமென்ன வீரமொடு சாரஞ்சேர்த்தால்
　　மேலானகற்பமடா விண்கொள்ளாது
அதுவென்ன யிதுவென்னவென்றுயெண்ணி
　　அலையாதே மலையாதே ஐயாஐயா
விதியென்ன இதுதாண்டா அறிவாய்நீயும்
　　வெளிவிடாதே யிருந்தால் வேதையாமே. (52)

ஆமென்ற ரேசகபூரகந்தான் பண்ணு
அசையாமற் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
தாமென்றதைலத்தை கரண்டிவீதம்
சாதகமாய்ப் புஷ்டிநெல்லிக் காயின்வீதம்
ஓமென்றஇருவேளை கொள்வதற்கு
உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்ருய்க்சேளு
காமென்ற காலையிலே தைலமூண்ணு
கடந்தபின்பு மாலையிலே புஷ்டிகொள்ளே. (53)

புஷ்டிதனைக் கொண்டதினுற் பலமுண்டாச்சு
புகழானதைலத்தால் அழகுண்டாச்சு
எட்டிவந்த நரைதிரையு மோடிப்போச்சு
எமனென்ற வார்த்தையது மிறந்துபோச்சு
வட்டுப்போல திரேகமெல்லாஞ் சட்டைவாங்கும்
மனேன்மணி சொல்லிதுதானே யார்க்குந்தோணு
மட்டில்லாச்சட்டையது உரிந்துதானல்
வைரமடா உன்திரேகம் வலுத்துப்போச்சே. (54)

போச்சுதே பிரமனிட்ட லபியும்போச்சு
பொன்போலத் திரேகமெல்லா மின்னலாச்சு
வாச்சுதே திரேகசித்தி வாய்த்துபோச்சு
மரணமொரு நாளுமில்லா மார்க்கமாச்சு
ஆச்சுதே அந்திசந்தியுண்டதாலே
அச்சாணி கம்பமெலா மிறுகிப்போச்சு
பேச்சொன்று மில்லையடா இனிமேலென்ன
பேரின்பக்கூத்தாச்சு பேணிப்பாரே. (55)

சவ்வீரமெழுகு.

பாரே நீ தைலத்தில் வாதஞ்சொல்வேன்
பார்வதித் தாய் எந்தனுக்குப் பகர்ந்த வித்தை
தாரே நீ சவ்வீரக் கட்டிவாங்கி
தைலத்திற் தோய்த்தல்லோ ரவியிற் காய்ந்தால்

பேரே நீ புஷ்டிதனைக் கவசஞ் செய்து
　　பின்னுமந்த மண்சீலை வலுவாய்ச்சுத்தி
மீருமல் ரவிதனிலே காய்ந்துதானல்
　　விளக்கிலே வாட்டிடவே மெழுகுமாமே. (56)

ஆமென்ற மெழுகெடுத்துச் சிமிளில்வைத்து
　　அரனடியைத்தான்றொழுது அன்புகூர்ந்து
தாமென்ற தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டித்
　　தனிரேக்குப் பொடிபோலே நறுக்கிவாங்கி
ஏமென்ற இம்மெழுகிற் பத்துக்கொன்று
　　இப்பொடியைச் சேர்த்து நன்றுய்ர வியிற்போடு
நாமென்ற தங்கத்தை சவ்வீரந்தின்னும்
　　நல்மெழுகாயிருக்கும் நன்மைபாரே. (57)

நன்மையுள்ள மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
　　நாட்டினல் நாலாறுமாற்றுக்காணுஞ்
செம்மையுடன் கைபாகந் தவரிடாமற்
　　செய்பாகந்தப்பாமற் செய்துபாரு
வண்மையுள்ள சற்குருவை வணங்கிப்போற்று
　　மறவாதேதாய் பதத்தைமனதில் வைப்பாய்
உண்மையுள்ள சேதியடா வுரைத்திடதே
　　ஒருத்தருக்குஞ் சொல்லாதே வுண்டுதேரே. (58)

உண்டுதேரொருவருக்கும் பொருள் சொல்லாதே
　　உலகத்துமாண்பர் கண்டாலுனக்கு மோசம்
தெண்டனிட்டு கேட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே
　　தெருத்திண்ணை தனிலிருந்து தினறிடாதே
கண்டுமணந்தெளிந்த பெரியோர்கள் வந்தால்
　　கைகுவித்து கற்பமுறையவரைக் கேளு
மண்டலத்தில் கற்பமுறை சொன்னதெல்லாம்
　　வாங்கிக்கோ இக்கற் பமியம்பிடாதே. (56)

இயம்பிநீ நூலிருக்கு தென்றிடாதே
இருக்குதென்று சொல்லாதே இடிதான்வீழும்
அயம்பிநீ அல்லவென்று சொல்வாயானல்
ஆளாகமாட்டாய்நீ நசித்துப் போவாய்
பயமாக நடந்துகொண்டு குருவைப்போற்றி
பகருவது இந்தநூல் பத்தர்க்காகும்
நயம்பெறவெ உன்னிடத்தில் சிஷியர்வந்தால்
நல்லபிள்ளையானுக்கால் நடத்தைபாரே (60)

பார்த்துநீ ஈய்ந்தாக்காற் குற்றமில்லை
பாவிகள்தான் மெத்தவுண்டு பகர்ந்திடாதே
சேர்த்தாலுங் குற்றமுண்டு தோசியோரைத்
திருடவென்று அப்பாலே தூரத்தள்ளு
கூத்தாடித்திரியாதே கொலை செய்யாதே
கொண்ட பெண்ணை விட்டலைந்தாற் கூடாதொன்றும்
சோத்தாலே அலைந்து கெட்டுச் சுணங்கனுவாய்
சுகியான அறுசுவையுங்கிடைத்திடாதே. (61)

கிடையாமல் வெறியெளும்பி அன்னத்தாலே
கெட்டவர்கள் மெத்தவுண்டு உலகத்துள்ளே
மடையரப்பா அவரிடத்திற் சேர்ந்திடாதே
வழியோடே யிருக்கவென்ருல் வயணங்கேளு
தடையென்ன இல்லத்திலிருந்துகொண்டு
சார்ந்திடு நற்சாத்திரங்கள் தரிக்கப்பண்ணி
இடையிலே பரதேசிக்கன்னமிட்டு
எந்தாயைப் பூசைபண்ணி இருதாள்போற்றே. (62)

இருதாளைப் போற்றியல்லோ இருந்துகொண்டு
எந்நாளும் பூரணத்தில்மனதைவைத்து
அறிவோடே நீயிருந்து அமுதமுண்டு
ஆங்காரமாய்கை யெல்லாமறுத்துத்தள்ளி

திருவீகற்பசமாதியிலே நின்றுதேறி
நீங்காதசிவயோக நிஷ்டைகூடி
அறிவறிது ஆறுவரைக் கப்பாற்சென்று
ஆனந்தப் பெருங்கடலி லலையில்மூழ்கே. (63)

அலையிலே மூழ்கியல்லோ அறியவேணும்
அப்பாலே ஆதிகற்பங் கொள்ளவேணுங்
தலையிலே யிருந்தகனி தின்றுதேறி
கொல்லவந்த எமனையும் நீ யுதைத்துத்தள்ளி
இலையிலே காய்த்தகனி எடுத்துஉண்டு
இயல்பான கணபதியுங் குருவும்போற்று
மலையிலே நீயிருந்து தவசுபண்ணு
வருகுமடா மெஞ்ஞான வழி தப்பாதே. (64)

ப்பாமலிப்படியே இருந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சகலவித்தை கற்பமெல்லாந் தருவாளாத்தாள்
எப்போதுங் குடியிருப்பாளிடைவிடாமல்
ஏழையென்று எடுத்தணைப்பாள் இரங்கியல்லோ
செப்பமுள்ள கண்மூடித் தவசில்நின்றால்
சிறப்பாக உன்னைவிட்டு விலகிடாள்பார்
ஒப்பேற்றிக் கொண்டிருக்க யிதுதான்மார்க்கம்
உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோர்க்கே (65)

உலகத்தில் ஞானிகட்கு உறுதிசொன்னேன்
ஒப்பில்லை யிந்நூல்தான் நூற்றுக்குள்ளே
பலநூலுஞ் சுருக்கியல்லோ விதனைச்சொன்னேன்
பண்டித்ததுக் காதியா யிருநூற்றைந்து
கலக்கமர சொல்லிவிட்டே னிதுபோலாகும்
கலைவாணி யிதையறிந்து சாபந்தீர்த்தால்
மலைக்கு கையிலிருந்த சித்தரிந்தநூலை
வாங்கியே மரைத்துவைத்தார் குகையிற்றானே. (66)

வைத்திருந்த சித்தர்களை அழைத்துக்கண்டு
வாங்கினே னிந்தநூல் நல்லோர்க்கென்று
கைத்திட்டமான தொருவிந்தநூலைக்
கண்டவர்கள் காட்டார்கள்கருத்தானென்று
ஐத்திட்டபேர்களுக்கு அறிவுண்டாகும்
அகண்டபரிபூரணியாளருள் தன்னாலே
சித்தியிட்ட கற்பமதின் தீர்க்கஞ்சொன்னேன்
திறமாக இன்னமொரு கற்பங்கேளே. (67

கேளப்பா அகாரத்தின் பூசைதானும்
கிருபையுடன் காலையிலும் மாலைநேரம்
ஆளப்பா பூசைசெய்துக் கொண்டேவந்து
அடைவாக வருடமொன்று சென்றபின்பு
சூளப்பா உகாரதின் பூசைதன்னைத்
துடங்கியே ஒருவருடமானபின்பு
நாளப்பா அகாரஉகாரத்தைச் சேர்த்து
நலியாமல் பூசைசெய்து வருவாய்யென்னே. (6

என்ன விப்படியாறு வருடங்கொண்டு
இயல்பாகப் பூசைசெய்து வருகும்நாளில்
முன்னமே சொன்னபடி மயக்கமாகும்
மூதண்டக் கசாயத்தாலெல்லாம் போகும்
கன்னல்போற் தேகத்தில் சட்டைவாங்கும்
கருத்துடனே அதைக்கடந்து பூசைசெய்யில்
மன்னவன் போலிருந்திடலாம் பன்னிரண்டு
வருடமது முடிந்தாக்கால் மகிமைபாரே. (69)

பாரப்பா பன்னிரண்டு முடிந்தபின்பு
பருவமது ஒன்றுச்சு பாருபாரு
நேரப்பா மகார சிகாரக் கற்பங்கள்
நீநிலத்திற் கொள்ளுதற்கு வகையைக்கேளு

ரப்பா சுழிமுனையின் நாதவிந்து
தானமுதமாகுமது பூசைசெய்தால்
ரப்பா அடங்கிவிடு மோரிடத்தில்
வேணுமென மவுனத்தோடிருந்துதேரே. (70)

தருவாய் அஷ்டாங்க யோகஞ்செய்து
சிறப்பாக கற்பமது கொண்டுவா நீ
நருபெற ஒருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
நினைத்ததெல்லாஞ் சாப்பிட்டுக் கெடுத்திடாதே
ாருமொருபெண்களையும் விரும்பிடாதே
பத்தியுடன் பால்பழங்களுண்டு தேரு
ருபெற பாசிப்பயர் போட்டுபொங்கி
செயலடைய அடக்கமாயுண்டு தேறே. (71)

அடக்க மாமின்னமொரு கற்பங்கேளு
ஆயிசொன்னபடி யுரைத்தே னறிந்துபாரு
விடக்கெடுத்த நாய்போலத் திரிந்திடாகே
வீணர்களைச் சேராதே வீண்பேசாதே
டக்கரையில் நின்றவரைக் கைகாட்டாதே
கர்மத்தை நினையாதே கள்ளுண்ணாதே
படுக்கையிலுமிருக்கையிலும் யோகம்பாரு
பராபரத்தைப் பார்த்தவர்க்குப் பலிக்குந்தானே. (72)

மூலிகைக் கற்பம்.

லிக்குமென்று என்தாயார் சொன்னகற்பம்
பாடினேன் தன்னுக்குள் பாகத்தோடே
லிக்குமென்ற ஆவரையின் பட்டையோடு.
கனகமென்ற சிவன்வேம்பு வேங்கைப்பட்டை
லிக்குமோ ஆதியந்தக்கருவுங்கூட்டிச்
சமனாகப்பாண்டத்தி லொன்றாய்ப் போட்டு
விலக்கமிலாதே மூடிச்சீலைசெய்து.
மீருமற்குளித்தைல மிறக்கிடாயே. (73)

இறக்கினதோர் தைலத்தைப் பதனம்பண்ணி
பெண்தாயைப் பூசித்து இருதாள் போற்றி
அறக்குமணிமாளிகை யாந்தைலமப்பா
அன்புடனே ஷண்முகர்க்குப் பூசைபண்ணி
நிறக்குடனே பணவிடை தானெடுத்துக் கொண்டால்
நீங்காதவியாதி யெல்லாம் நிவர்த்தியாகும்
நரைக்கு லமாய் வந்ததெலாமோடிப்போகும்
நாடிநரம்புள்ளதெலாம் வலுத்துப்போச்சே. (7

தைல கற்பம்.

வலுவான தைலத்திற் கற்பஞ்சொல்வேன்
மண்டலமே பணவிடைதான் கொண்டாயானல்
சலியாது சட்டையொன்று தேகந்தன்னில்
தள்ளுமடா வெளுப்பாகத் தானேபோகும்
மெலியாது தேகமப்பா கெட்டியாச்சு
மின்னலுமே சூரியன்போல் வீசுப்பாரு
மலைமேலே யிருந்தசித்தர் வாவாவென்பார்
மகத்தான தைலத்தின்வழிசொல்வாரே. (7

வழிசொல்வார் மண்டலமே கொண்டாயானல்
வயிரம்போற்றேகமப்பா வலுத்துப்போச்சு
அழியாத தேகமதைப் படைத்துக் கொண்டால்
ஆண்பிள்ளை சித்தனென்று பேருங்கொள்வாய்
தெளிவாகத் திரேகசித்தி செய்துகொண்டால்
சிறுபிள்ளை யாயிருந்துத் திறமுங்காண்பாய்
சுழிவாக ரசங்கட்டும் சரக்குங்கட்டும்
சொர்ன சரக்கறுபதுக்குஞ் சூட்டிப்பாரே. (

சூட்டிநீ சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
சுண்ணமா மெழுகுமாஞ் சோலியில்லை
கூட்டிநீ முடிப்பதற் குபாயம்வேணும்
குருவுடைய கடாக்ஷத்தாற் குறுவுமாகும்

நாட்டிலே யின்னமொரு கற்பஞ் சொல்வேன்
நல்லசுண்ண மூப்பூவை நவிலக்கேளு
வீட்டிலேயிருக்குமடா அந்தமூலி
விளையுமடா காயோடே விரையில்லாதே (77)

மூப்பூவின்முறை.

இல்லாதமூலியென்று எண்ணிடாதே
எந்தெந்த இடங்களெல்லா மிருக்கும்பாரு
நில்லாத நிழல் சேர்ந்த தண்ணீரோரம்
நிழலருகே மூளைத்திருக்கும் மூன்று மூலி
வல்லமைபா யதிலிருந்து வாசி தேவர்
வாசிவா சிவாயென்று தவஞ் செய்வார்கள்
சொல்லடா தவசு நிறை வேறிற்றானல்
சுழியைவிட்டு வெளியேறித்துலங்குவாரே (73)

வாரான தவசுவிட்டு வாசுதேவர்
வந்தவுடன் செடிமூன்றும் வாடி நிற்கும்
ஊராரைக்காணும லொவ்வொன்றாக
ஒருமிக்க மூன்றையுந்தான் பிடுங்கும்போது
சீறிவிழுஞ் செடியப்போ தியங்கிடாதே
சிவந்திருக்கு மூலிகைதான் செடிதானல்ல
ஆரறிவா ரிம்மூலி யறிந்தோர் காண்பார்
அல்லவடா வாசானை யடுத்துக்கேளே (79)

அடுத்தல்லோ மூலிகைதா னறிவதற்கு
யாருக்குந் தோணாது அதீதமப்பா
எடுத்தல்லோ யிம்மூலி மூன்றுதன்னை
இளசாகச் சிறுத்தறிந்து எடுத்துக்கொண்டு
வடுவில்லாச் சட்டியிலே மூலிதன்னை
வைத்தபின்பு தைவேளைச் சாறுவிட்டு
எடுத்தல்லோ அடுப்பேற்றி யிளந் தீயாக
எள்ளளவு பொங்காம லெடுத்திடாயே (80)

உ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

என்னிடம் அகப்பட்ட ஏட்டுப்பிரதியில் எழுபத்தி ஏழாவது பாட்டு முதல் எண்பதாவது பாட்டு வரை நாலு பாட்டுகள் இல்லாதிருந்தது அதன்படி இருக்கின்ற வரையிலும் அச்சிட்டு முடித்து விட்டேன் அதன் பின்பு ஒரு ஏட்டுப் பிரதி கிடைத்தது ஒத்துப்பார்க்க விட்டுப் போன பாட்டுகள் நாலு மிருந்தது அதன்பின் இந்த நாலு பாட்டுகளையும் இப்போது அச்சிட்டு இதில் சேர்த்திருக்கிறது,

இப்படிக்கு.

☞ இ. ராம, குருசாமிக் கோன்.

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம்.

மதுரை.

எரித்து நீர் வற்றியே குறுகினுக்கா
லென்னசொல்வேன் சுண்ணமா யிருக்கும்பாரு
தரித்திரம்போஞ் சுண்ணத்தைக் கண்டபோதே
சகலசரக் கறுபத்து நாலும் நீறும்
அரிக்கிமுத லெழுத்தப்பா யிந்தமூலி
அரியரனு மயனுலுங் காணப்போமோ
விரித்துவிட்டே னிந்தநூல் நூறுக்குள்ளே
மேலான சுண்ணமடா விண்கொள்ளாதே. (81)

விண்கொள்ளாச் சுண்ணத்தை யென்னசொல்வேன்
வியாதியென்முற் கடுகளவு கொடுத்துப்பாரு
மண்ணுவிண்ணுங் கொள்ளாது மார்க்கமெத்த
மகாமேரு கைலாச வரையுந் தாண்டும்
எண்ணமுள்ள சிவயோகம் பார்க்கும்போது
எள்ளளவு நாவுமே லிட்டுப்பாரு
தண்ணீரு பெருகியல்லோ கடல்போலாச்சு
தாகமென்ற பசிபோச்சு தன்மையாச்சே. (82)

ஆச்சென்று யிப்படியே யோகம்பார்த்தால்
அழியாது காயமப்பா வாசியாலே
மூச்செங்கு மோடாது முன்பின்னுகும்
மூதண்ட வரைக்குள்ளே வடங்கியாடும்
பேச்சேது கற்பமுண்டால் திரேகந்தானும்
பிலத்துதடா நரைதிரையு மோடிப்போகும்
வாச்சுதே யிந்தமுறை யறிந்துசெய்தால்
வாதமுண்டு கண்டுகொள்வான் வளமையோடே. ()

வளவான சுண்ணத்தை வாய்நீர்விட்டு
மத்தித்து ஆதியந்த வுப்புங்கூட்டி
இளகாமல்ஜங் கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து
எட்டிலொன்று வீரமுடன்சாரஞ்சேர்த்து

பளகினதோர் சிமிள்தனிலே பதனம்பண்ணி
பார்வதிக்கும் வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
களங்கமில்லாத் தங்கத்தைப் பொடியாய்ச்செய்து
கண்டயிடைபாதிக்கி கருவைச்சேரே. (84)

சேர்த்தல்லோ வொன்ருகத் திரட்டிக்கொண்டு
சிவகாமிபூசையது திறமாய்ச்செய்து
பார்த்தல்லோ ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானுல்
பரிரேக்குத் தகடுருகித் திண்ணுஞ்சுண்ணம்
கோர்த்தல்லோ வொனருக்கி இருப்புக்குச்சி
கொண்டுகிண்டிச் சிமிள்தனிலே பதனம்பண்ணு
ஆர்த்தல்லோ சுண்ணமதை நெல்லிடைதான்
அருந்தினுல் தேகம் பொன்னுகுந்தானே. (85)

ஆகுமென்று யெனக்குரைத்தா ளாத்தாள்தானும்
அதின்படியே செய்துநானுண்டு பார்த்தேன்
பாகுபதமானதொரு சுண்ணத்தாலே
பட்டவிடந் தொட்டவிடம் வேதைகோடி
ஏகுமென்ற செம்புவெள்ளி யுருக்கும்போது
எள்ளளவு விராகனுக்கு எடுத்துநீட்டு
சோகிதமா யுருக்கவல்லோ மாத்தேழாச்சு
சொல்லாதே இம்முறையை சொல்லொண்ணுதே. ()

ஒண்ணுன பொருளப்பா ஆதியந்தம்
ஒருவருக்குந் தெரியாதுகண்டுதேரு
பண்ணுர்க ளுலகத்தோர் பாகந்தப்பி
பதரியல்லோ சுட்டலைந்து பாவியானுர்
மண்ணும்விண்ணு மதியார்கள் மார்க்கங்காணுர்
வாதமது லேசாமோ வாய்ப்பேச்சாமோ
கண்ணிமைக்கு முன்னுக விதியுண்டானுல்
காணலாம் கற்பமது கண்டாற்தானே. (87)

கண்டோர்கள் பெரியோர்கள் கருச்சொல்லார்கள்
காத்திருந்து மனதுவர நடத்துகொண்டால்
தொண்டனென்று அவரறிந்தால் சொல்லுவார்கள்
சுருதிமுடியனுபோகஞ் சொல்லக்கேளு
மண்டலத்தோர்க் கின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன்
மருத்துவங்கள் மெத்தவுண்டு வைத்துப்பாரு
எண்டிசைக்குந் தாயானகெந்திபூரம்
இனியநவச்சார முடனிது மூன்றுமே. (88)

இதுமூன்றுங் கல்வத்திலிடித்துக்கொண்டு
எடுத்துவைப்பா யளவான பானைதன்னில்
சதுராகஅமத்தி நன்றாய்ச்சட்டிமூடி
சந்துவாய்தெரியாமற் சேலைசெய்து
விதியோடே குளித்தயில மிறக்கிவாங்கி
மேன்மையுடன் குப்பையிலே பதனம்பண்ணு
மதியோடே பணவிடைதான் கொண்டாயானால்
வயிரமடா உன்தேக வலுத்துப்போச்சே. (89)

வலுத்துதே காயமது மறலிபோனான்
மண்டலத்தில் சட்டையொன்று வாங்கும்பாரு
அலுத்து நீ யிருக்காதே யோகம்பாரு
அடிமுடியும் நடுவனையும் மறிந்துவூது
பெலத்துதே காயமது பெலமுண்டாச்சு
பின்னுமுன்னு பாராதே பிசகிடாதே
விலத்துவருந் தயிலத்திலின்னஞ் சொல்வேன்
வீரமுடன் காரபூரங்கள்தானே. (90)

தானென்ற ரசமுடனே சமனாய்ச்சேர்த்து
தைலத்தை விட்டாட்டி வளித்துக்கொண்டு
வானென்ற வங்கத்திற் பூசிநன்றாய்
மனதறிந்து புடம்போடு வங்கந்தன்னை

கோனென்ற வங்கமடா தங்கமாச்சு
குருபதத்தைப் போற்றியல்லோ சரணஞ்செய்து
தேனென்ற சிவயோகத்தடியில்நின்று
சிவன்பாதம் பூசித்து தேருவாயே. (91)

மருதாணித்தயிலம்.

தேருதற்கு இன்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன்
சிவமான மருதாணி சமூலம்வாங்கி
மாருவேன் வாசமுள்ள வெட்டிவேரும்
மகிமையுள்ள ஆதியந்தக் கருவுங்கூட்டி
பாருநீசமனிடித்துப் பாண்ட்த்திட்டு
பார்வதியைத் தியானித்துப்பாகத்தோடே
வாருகேள் குளித்தயில முன்போல்வாங்கி
மாதாவைப் பூசித்து வைத்துக் கொள்ளே (92)

வைத்திருந்த தயிலத்தின் மார்க்கங்கேளு
வலுவான தாரமுடன் கெவுரிவெள்ளை
ஐத்துநீ போகாதே துரிசுசூதம்
ஐந்துமே யோர்நிறையா யளவாய்த்தூக்கி
நைத்துநீ கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
நன்மையுள்ள தைலத்தை விட்டுஆட்டி
சித்தறியமெழுகதனைச் சிமிளில்வைத்து
சிவகாமிதன்பதத்தை தியானிப்பாயே. (93)

தியானித்து மெழுகதனைச் செம்பிற்பூசி
தீர்க்கமாய்ப் புடம்போடச் சிவந்துபோகும்
தயவான வெள்ளிதனிற் தடவிப்போட
தங்கமடாநல்ல தங்கஞ் சரிமாத்தாகும்
வயணமாய்ச் சாக்குகளில் தடவிவாட்ட
மணிபோலே கட்டியல்லோ யிருகிப்போகும்
மயமானருத்திரனை வணங்கிக்கொண்டால்
வருகுமடா இதுகளெல்லாம் வழிதப்பாதே. (94)

வழியாக இன்னமொரு உப்புக்கட்டு
வயித்தியத்திற்காகும்பின் வசியமாகும்
அழியாத வெடியுப்புக் கல்லுப்போடே
அடர்ந்த கரியுப்புடனே வளையலுப்பும்
குளியானசவுக்கார உப்போடைந்தும்
கூட்டியரை பழச்சாறுகூமுரவிட்டு
வழியாகவரைத்து ருட்டிவட்டுப்பண்ணி
மனதார ரவிதனிலே காயப்போடே. (95)

போட்டெடுத்துப் புத்தோட்டில் வைத்துமூடி
புத்துமண்ணல் சேலைசெய்து புடத்தில்போட்டு
தேட்டமென்ன புடமாறியெடுத்துப்பாரு
சிவமான உப்பைந்துங் கருகிநிற்கும்
ஆட்டமென்ன கருகினதோர் உப்பினேடே
ஆனதொருகாரமூடன் சாரஞ்சேர்த்து
வாட்டமில்லாப்பழச் சாறுவிட்டேயாட்டி
மைந்தனே வில்லைதட்டிக் காயப்போடே (96)

காய்ந்துதென்றல் ஓட்டில்வைத்துஓடுமூடி
கனமானசேலைசெய்து ரவியிற்போட்டு
சாய்ந்தசிறு புடம்போட்டுயெடுத்துப்பாரு
தான்முருகிக்கரி போலேயிருக்குமப்பா
பாய்ந்துமே முன்னெடுத்த கரியுஞ்சேர்த்து
பாகமாய் கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
வாய்ந்துமே இளகியல்லோ மைபோலாகும்
வழித்தெடுத்தே சிமிழில்வைத்துவலிமைபாரே. (97)

பாரேநீ பக்கவா தந்தனக்கு
பக்குவமாய் தடவிவிட வாதம்போகும்
நேரேதானிந்த மையைத் திலதம் போட
நின்றவர்க்குக் கண்ணுக்குத் தோணுதப்பா

ஆரேகாணிந்த உப்பையறிந்துசெய்வார்
ஆச்சரியங்கண் ணுக்கு மெத்தவுண்டு
கூரேதான்கருவதுவுந் தெரியமாட்டார்
குருவினுற் செய்துகொண்டு நோக்கிப்பாரே. (98)

நோக்கியிந்த மையாலே வியாதிசித்தி
நூதனமென்றெண்ணுதே செய்ததப்பா
வாக்கியங்களொரு நாளுந்தப்பிடாது
மண்டலத்திலுள்ள தெல்லாம்வசியமாகும்
தாக்கியதோர்மையதனே அரவத்திற்குத்
தான்காட்டதலைதூக்கா நின்றேபோகும்
பாக்கியங்கள் மெத்தவுண்டு பண்ணிப்பாரு
பக்குவமாய் முடிந்துவிட்டா லெல்லாமாமே. (99)

எல்லாந்தானுகு மனேன்மணியாள்தீட்சை
இருநேரம் விடாமலே செய்துவந்தால்
பொல்லாங்கு ஒன்றுமில்லை இருநூற்றைந்தின்
பூரணத்தில் சகலவைத்தியமுஞ் சொன்னேன்
கல்லார்க்கு மருந்தேது கற்பமேது
கைமுறைகள் தெரிந்ததுபோல் பேசுவார்கள்
நல்லோர்களிதன் பொருளையறிந்துகொண்டு
நாட்டிலே கற்பமுறை செய்வார்பாரே. (100)

கற்பமுறை செய்வதற்கு நாட்டைவிட்டு
கடக்காதே ஊரருகே யிருந்துகொண்டு
உற்பனமா யொருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
ஊராரோ ருடனுண்மை பேசிடாதே
அற்பமென்று நினையாதே வெளிவிடாதே
ஆயிசொன்னபடியே நீ உன்னுக்குள்ளே
விற்பனமாய் செய்துதினம் பூசித்தாக்கால்
மேலானபதவிபெற்று வாழ்வாய்நீயே. (101)

நீயிருந்து கற்பமுறை முடிக்க வேண்டும்
    நேராக நீபூசை செய்யவேண்டும்
ஆயிசொன்ன படிகற்பந் தேடவேண்டும்
    அலையாம லிருந்திடத்தில் நடத்தவேண்டும்
தாயிடத்தி லமுதமது கொள்ளவேணும்
    சற்குருவை யின்னரென் றறியவேணும்
நேயமுட னிவையாவுந் தெரிந்துசெய்தால்
    நிட்சயமா யிவன்ரிஷிக ளாவான் பாரே. (102)

பாரேதா னனேகநூல் சாஸ்திரங்கள்
    பரிவாகச் சொன்ன நூல் தனக்குத்தானும்
காறேதான் கற்பமுப்புக் குருநூலாகும்
    கருவறிந்து செய்வதற்கு யிந்நூலாகும்
நேரேதான் பார்த்தறிந்து கொள்வாரானல்
    நேர்மையுடன் சடலமது பெலத்துப்போகும்
சீரேதா னின்னூலின் பொருள்கள் தன்னை
    செப்பாதே சித்தனு யிருப்பாய்முற்றே. (103)

முற்றிற்று.

மதுரை யானைக்கல் தெரு வித்துவானும் சகல சாஸ்திர நிபுணருமான மு. குழந்தை வேலுப்பிள்ளை யவர்கள் ஓலையேட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

சிவமயம்.

முக்கிய கவனிப்பு.

இதில் அகார உகார மகார சிகார கற்பங்கள் சாப்பிடுமுறையும் முப்பூ முடிக்கவேண்டிய விதிகளும் குருமுடிக்க வேண்டிய பக்குவங்கள் யாவுஞ் சொல்லியிருந்தாலும் அகார உகார கற்பங்கள் மட்டும் சாப்பிடு முறைகளை விரித்துரைக்கவில்லை. யேனென்றால் புலஸ்திர் கற்பம் 300-ரில் விரித்துரைத்ததால் இதில் விரித்துக்கூறவில்லை. அகார உகார கற்பந்தெரிந்து கொள்ள வேணுமானால் புலஸ்தியர் கற்பம் 300-ரில் தெளிவாய்க் கூறியிருக்கிறது பார்த்துக் கொள்ளவும்.

இதற்கு தீட்சைவிதி முக்கியந் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்காக மனோன்மணி தீட்சை 100 இதில் சேர்த்திருக்கிறது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது.

உ

பரமபதி துணை.

தெட்சணாமூர்த்தி மனோன்மணி தீட்சை

என்னும்,

அகஸ்தியர்கற்பதீட்சைா

காப்பு வெண்பா.

ஆடுமணி ஞானமது ஆராய்ந் தொருநூறுந்
தேடுமிது தீட்சை திடங்கொண்டு—வீடுமென
நாதவிந்தை சத்திசிவ நாடுமித்தை வாசிசித்தர்
மாதவத்தை வைக்கு மனம்.

தீட்சை நூல்.

அருளான தீட்சைபத்தும் நூறுக்குள்ளே
அடக்கியே ஆனந்த சிவத்தைப் போற்றி
இருளான மாயைதனை இட்டகற்றி
ஏகாந்த வாலையிரு பதத்தினாலே
பொருளான பூரணத்தி லுதயஞ்செய்து
பூரையென்ற ஞானவெளி யெங்குமாச்சு
தெருளான மனோன்மணியைப் பூசைசெய்து
செப்புகிறேன் தீட்சைபத்துந் தேர்ந்துகொள்ளே. (1)

கொள்ளவே குருவான தீட்சைதன்னைக்
கூறூர்கள் நாதாக்கள் திறந்துதானும்
விள்ளவே மிஞ்சிடுவா ரென்றுசொல்லி
வேறொன்றைச் சொல்லியே மறைத்துப்போட்டு
பிள்ளைகட்கு மின்னமொன்றைச் சொல்லிவிட்டார்
பேரான அகாரமதை மறைத்துப்பாடித்
தள்ளவே தீட்சைபத்து மறிவாரென்று
சாற்றினா ரஞ்செழுத்தைச் சார்ந்துபாரே. (2)

பாரப்பா அஞ்சாலே அஞ்சுமாச்சு
பார்க்கவே பரைச்குமிது பரிவாய்க்காணும்
நேரப்பா நேருதடா அஞ்சு அஞ்சு
நிலத்துதடா மவுனமொடு மிருபத்தொன்றுஞ்
சேரப்பா சிவதீட்சை பத்தேயாச்சு
திருசத்தி தீட்சைபதி னென்றதாகும்
ஆரப்பா தீச்சைகண்டு உரைத்தபேர்கள்
அரகரா அகண்டமென்ற வாமிதானே. (3)

வாலை பூசை,

வாமியெனும் வாலைதனைப் பூசைசெய்ய
மகத்தான சித்தரெல்லா மறைத்துச் சொன்னர்
காமியெனுங் காரணிதன் பூசைமார்க்கம்
கடவுளபரஞ் சோதியெனக் குபதேசித்தார்
பூமியெனும் பூரணியே ஆதிசத்தி
புவனையடா வாலைதிரி புரையுமாச்சு
நாமியெனும் நாமமிது மூன்றுபேரும்
நடம்புரியப் பூசைதனை நாட்டுவேனே (4)

நாட்டுதற்குப் பத்மினியே முதலேயாகும்
நன்மைபெருஞ் சித்தினியோ யிரண்டதாகும்
தீட்டுதற்கு அத்தினிதான் மூன்றேயாகும்
திரிபுரையும் புவனையொடு வாலைசோதி
காட்டுதற்குச் சங்கினியோ மவுனவீதி
கண்டவர்க்கு அஷ்டசித்தி குளிகைஎய்தும்
பூட்டுதற்கு முதற்பூசை வாலைவாலை
புகழ்பெறவே பத்மினியாய் சனிகையென்னே. (5)

மனேன்மணி யபிஷேகம்.

என்னப்பா பத்மினிதான் சொரூபங்கேளு
இயம்பினர் கொங்கணர்தன் நடுக்காண்டத்தில்
பொன்னப்பா பொற்சிலைபோல் வாலைதன்னைப்
புகழ்பெறவே தான்சேர்த்து மாதாவென்று

உன்னப்பா களங்கமற்று மனங்கல்லாகி
யுறுதியென்று அறிவாலே உறுதியாக்கி
மின்னப்பா மின்னனையாந் தாயுமாவாள்
விளங்கவே நீராட்டிக் கதம்பஞ்சாத்தே. (6)

கதம்பகஸ்தூரி பூசுதல்.

கதம்பமொடு களபகஸ் தூரிதன்னை
கஞ்சமல ரடிதொடுத்துத் தேகமெங்கும்
இதம்பெறவே பூசிடுபொன் சரிகைச்சல்லா
இடைசுத்தி யுடையுடுத்திக் கொலுவும்வைத்து
பதம்பெரவே தெரியாது துயிலின்நேர்மை
பாரோர்க்குத் தெரியாது உனக்குத்தோணும்
மதம்போக்கி மணியாக்கிச் சித்தரெல்லாம்
மனோன்மணிக்கு முடிவகுத்துச் சீவிவாங்கே. (7)

மனோன்மணிக்கு அலங்கிருதஞ் செய்தல்.

வாங்கியல்லோ வகுப்பெடுத்துச் சந்திரன்போல்
வட்டமிட்ட கொண்டையின்மேற் குப்பிசேர்த்துப்
பாங்குநெற்றிச் சுட்டிதிரு வுரையுங்கட்டிப்
பட்டமெனும் வாலைபட்டம் நுதலிற்கட்டி
ஓங்குசெவி தனக்குநிதிக் கொப்புமிட்டு
ஒளிவுபெருந் தரளமணி தொங்கவிட்டு
பூங்குமிழில் நவரத்தினத் தளுக்குமிட்டுப்
பொன்னோலை காதுதனில் பூட்டுவாயே. (8)

வாலைக்குத் திலதமிடல்.

பூட்டிடமுன் நெற்றியில்வெண் ணீறுமூன்றும்
பிறைபோலே பூசியதின் மேலேகேளு
தீட்டியதோர் வயித்திமுந் நூறுக்குள்ளே
செப்பும்பூ ரணச்சந்தி ரோதயந்தான்
நாட்டமுடன் பச்சையிலே யுரைத்துநன்றாய்
நடுநுதலிற் செந்தூரப் பொட்டுமிட்டுக்
கூட்டமிடு நிலைகாட்டி நந்திகாட்டிக்
குருவான நந்தியொளி கூறச்சொல்லே. (9)

நந்தியொளி காட்டுதல்.

சொல்லவே நிலைகாட்டு மனோன்மணியே அம்மா
துரைச்சியும்நீ துரையும்நீ துணிந்தாலெல்லாம்
அல்லம்மா பகலாகும் பகலிரவுமாகும்
ஆதியென்று மணுதியென்று மானபிள்ளை
கல்லப்பா உலைமெழுகு உனக்குநேரோ
காரணியும் காரணனும் நீதானென்று
நல்லப்பா சரம்போலே நோக்கஞ்சொல்லி
நலமாக எட்டிரண்டும் விள்ளுவாயே. (10)

விள்ளுவா யுறுதியென்றுற் கெட்டியாக்கும்
மெய்ஞ்ஞான நந்தியொளி வீசக்கண்டால்
தள்ளுவாய் பிரமனுட லபிபோய்மாயை
தகர்ந்துதடா சரியையொடு கிரியையோகம்
கொள்ளுவாய் பானம்நிறைந் திருக்கலட்சியம்
கூறுன சமாதியுட குளிகைகாணும்
அள்ளுவா யைந்தான ஆதிதன்னை
அரகரா கந்தரத்தின் பணியைக்கேளே. (11)

மனோன்மணிக்கு ஆபரணமிடுதல்.

கேளப்பா தங்கத்தின் பொட்டுக்கட்டு
கெடியான நவரத்தின மாலைபூட்டு
நீளப்பா பதக்கமொடு சரங்கள்போட்டு
நீதியான அட்டிமேற் சவடிபோடு
வாளப்பா இரண்டுக்கும் நடுவேயப்பா
மணிகளைத்தான் வகைவகையாய்ப் பூட்டுபூட்டு
ஆளப்பா நவசித்தர் சாபந்தீர்க்க
ஆகுநவ மணிபோலே ஆகும்பின்னே (12)

மின்னனை தன் கைதனக்குத் தோளுவந்தி
விளங்கவதன் கீழடுக்கப் பொன்தாயித்துத்
தன்னதுவுந் தான்போட்டு முன்கைதன்னில்
தளதளென நவரத்தின வளையல்போட்டு

நன்னயஞ்சேர் பொற்கடயங் கெவுனகுண்டு
　　நலம்பெறவே கட்டியபின் கைவிரற்குத்
தென்னிலங்கு மோதிரங்க ளிட்டுநன்ருய்த்
　　தேன்மொழியா ளிடையிலொட்டியானங்கட்டே (13)

கட்டுநீ யந்தமுடன் தங்கரைஞான்
　　கலங்காம லிடுப்பிலே கட்டிப்பாரு
இட்டமுடன் வீரியத்தைப் பேசொண்ணுது
　　யேகாந்தச் சூதமணி நேராய்க்கட்டு
திட்டமுடன் தாளடிக்குப் பஞ்சமுத்திச்
　　செம்பொன் விறலுக்குமெட்டி பீலியிட்டு
வட்டமிட்டப் பாதசரஞ் சிலம்புதண்டை
　　வாகாக ஆடகபா டகமும்பூட்டே. (14)

ஆசனவிதி.

ஆடகத்தா ளாத்தாளை அலங்கரித்து
　　ஆடிவருந் தோகைமயில் தனைப்போல்மின்னை
நீடகமாந் தீட்சைவிதி யிருநூற்றுள்ளே
　　நிலையான பலகைசொன்னேன் மெத்தைசொன்னேன்
வீடகமாங் கொங்கணர்சொற் கடைக்காண்டத்தில்
　　விளங்கினர் பூசைமடம் வீணுவாய்ச்செய்யக்
கூடகமா மதுக்குள்ளே பலகைமீதில்
　　கோகிலமாம் வாலைதனை யெடுத்துவையே. (15)

மனேன்மணியை கொலுவில் வைத்தல்.

வையப்பா மனதொன்று வாக்கதொன்று
　　மற்ருென்றும் நிலையாதே மாண்டுபோவாய்
மெய்யப்பா முக்காலுஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்
　　விமலர்செய்த பூசையிது விளம்பொண்ணுது
பையப்பா செய்துதிடப் பட்டேன் யான்ருன்
　　பாரிலுள்ளோ ரிதைப்பார்த்துக் கெட்டோர்கோடி
நொய்யப்பா அரிசிகொதி பொருக்குமோசொல்
　　நூல்பார்க்கில் மாள்பிணந்தா னேதுக்காமோ. (16)

ஆமென்று மல்லவென்று மிருப்போர்க்கெல்லாம்
ஆத்தாளைப் பூசைசெய்ய அறியப்போமோ
நாமென்ற புலஸ்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன்
நாதாக்க ளிப்படித்தான் சொல்வார் சொல்வார்
காமென்ற காமியுடகமலவாணி
கதலியிளந் தண்டருகே யிருந்தசெந்தேன்
ஓமென்ற மந்திரத்தா லுண்ணவேணும்
ஓங்காரக் குண்டலியை யுற்றுக்கேளே. (1)

கேளடா கைக்கரணத் தாலேதாயை
கெடியான தாமரைப்பூ யிகளை நீக்கி
நீளடா கதலிரண்டு முன்னேநிற்க
நேரான யிதட்பானந் தன்னையூட்டு
ஆளடா கலசகும்பப் பூசைபண்ணு
அதன்பிறகு சக்கரத்தின் பூஜைபூஜை
கோளடா யெண்ணுதே புலஸ்தியா நீ
கூறுகிறேன் வாலைதோத் திரத்தைக்காணே. (18)

மனோன்மணியைப் பூஜைசெய்தல்.

காணமுதே வனமயிலே அனபேமோகக்
கண்ணியே மின்னரசே கலைகட்கெல்லாம்
ஊணுயிரே அருள்நிலமே வடிசெந்தேனே
உற்றசிவ மந்திரமே உலகமெங்கும்
பூணரசே பூண்டவளே அமுதகுப்பம்
புடைத்தெழுந்த காரிகையே பொன்னேமின்னே
ஆணரசே பெண்ணரசே யென்னையீன்ற
அம்பிகையே உன்பதமே என்றுபத்தே. (19)

பத்தான தீட்சைபத்தும் நாதவிந்து
பாராப்பரையே மனோன்மணியே மயேசுரத்தி
சித்தான ருத்திரியே திருவேவாலை
சிவசிவா சிவகன்னி சிவத்தில்வித்தே

உத்தான பாக்கியமே தவமேதானே
ஓங்காரி ரீங்காரி ஆங்காரசத்தி
முத்தான பரஞ்சோதி யென்றுயெண்ணி
மூலவருள் மந்திரத்தை யுரைத்துப்போற்றே. (20)

போற்றியே பணிந்தெழுந்து சடிதடத்தில்
புரியட்ட மந்திரத்தால் மணியைச்சுத்தி
வாழ்த்தியே அஞ்சுமலர்த் தீட்சையாலே
மயங்காமல் மூன்றிதழாற் சுற்றுமிட்டு
ஆத்தியே கரிகரங்கள் யாவுஞ்செய்து
அதன்பிறகு நாற்பத்தி முக்கோணத்தில்
சேர்த்திடுவாய் சிதம்பரத்தை நடுவேவைத்துத்
திடமான பூசையிது செய்யலாமே. (21)

வாலைக்குத் தீபதூபங் கொடுத்தல்.

ஆமப்பா தூபமொடு தீபங்காட்டி
அசவைபெரு மணியோசை சங்கமூதி
தாமப்பா சேகண்டி நாதமோடு
தடையறவே பூசையெல்லாஞ் சார்ந்துதானல்
நாமப்பா சொன்னபடி யுனக்குச் சொன்னேன்
நாட்டிலுள்ள மானிடர்க ளித்தைவிட்டு
வாமப்பா பூசையென்று பெண்கள்தன்னை
மருவிடுவா ருலகரெனு மடையர்தானே. (22)

மடையரெனு மானிடர்க்குத் தீட்சையேது
மாதாவைப் பூசைசெய்ய மனந்தானேது
கடையரெனுங் கள்ளருக்கு வாதமேது
காரணமாங் குருபாத கடாட்சமேது
உடையரெனும் வழலையுப்பை யறிவதேது
ஓங்காரக் குண்டலிதா னுறுதியேது
விடையமெனுஞ் சாபமதில் வீழ்ந்தலைந்து
மேதினியோர் மாயைதனில் வீழ்ந்தவாறே. (23)

வாருன தீட்சையுட கருவுஞ்சொன்னேன்
மாசற்ற பூசைசெய்த மகிமைசொன்னேன்
வேருன ஆகாச மூலஞ்சொன்னேன்
மெஞ்ஞான நந்திநின்ற நிலையுஞ்சொன்னேன்
கூருன மனேன்மணிநூல் நூறும்பார்த்துக்
குருவான சற்குருவைப் போற்றச்சொன்னேன்
நீரான மானிடர்தம் மாயைவிட்டு
நிச்சயமாம் புத்தியினுல் நிலையென்றேனே. (24)

வெண்சாரை கற்பம்

நிலைக்கவொரு கற்பமுண்டு சொல்லக்கேளு
நிதியான வெண்சாரை யிருக்குங்குன்றில்
குலைக்குமாத் தின்கீழே வட்டப்பாறை
கூருன புத்தென்பார் கிறியைச்சொல்லார்
மலைக்குமது வுள்ளாக விளைந்துபத்து
மாதமது சென்ருக்கால் மேலேபொங்கும்
அலைக்குமது பூநீரென் றறியவேணும்
அப்பவல்லோ கற்பமது அமுதமாமே, (25)

அமுதமென்ற வல்லியடா ஆதிசத்தி
யாடினு ளந்தமென்ற சிவத்தினுலே
குமுதமென்ற வீரியந்தான் வந்துபாய்ந்தால்
கொடுநாகக் கன்னியரைக் கூடிச்சேர்ந்தார்
திமிர்தமென்ற விந்தாலே அஞ்சுமாச்சு
சிவமாச்சு இப்பொருளைச் செப்பார்யாரும்
எமதுநின்ற பெயர்ஞானந் தீட்சைகற்பம்
யெழிலான வாதமருளைந்துதானே. (26)

அந்தாள சிவாயநமா வென்றபோதே
அம்பிகையுஞ் சிவனுமங்கே ஆடினுர்கள்
இந்தான பூரணமு மிரவிதானும்
ஏமமென்ற நந்தியுள்ளே யேறிக்கொண்டார்

ஐந்தான சிவாயநமா வென்றபோதே
அம்பிகையுஞ் சிவமங்கே ஆடினர்கள்
இந்தான பூரணமு மிரவிதானும்
ஏகமென்ற நந்தியுள்ளே யேறிக்கொண்டார்
முந்தான மூர்த்திகளுஞ் சத்திதானும்
மூதண்டச் சித்தர்களுந் தேவர்தானும்
வந்தான ஞானபரஞ் சோதிதானும்
வஸ்துநின்ற நிலைகண்டு மனந்தேர்ந்தாரே. (27)

தேர்ந்ததென்ன மனோன்மணியாள் தீட்சையாலே
தெளிவானர் சற்குருவின் பாதத்தாலே
மார்ந்தென்ன மயக்கமுற்ற மனத்தினலே
மண்ணுச்சு ஞானமொடு தீட்சைவாதம்
சார்ந்ததென்ன வழலையெனு முப்பூவாலே
தனித்தென்ன சிவனின்ற விந்துவாலே
நேர்ந்ததென்ன வென்று நிலை கண்டபேர்கள்
நித்தசுத்தப் படிகமென நிற்குந்தானே. (28)

நிற்குகின்ற நிலைதனிலே நிற்கவேணும்
நெஞ்சமதி லாறுதலங் காணவேணும்
திக்குலகு அண்டமெங்குஞ் சுத்தியாடித்
திரும்பியொரு நொடிபொதிகை சேரவேணுங்
கைக்குள் நின்ற கனியருந்தி யுண்ணவேணும்
கர்த்தாவைச் சித்தமதிற் காணவேணும்
பக்குவத்தை யறிந்தவர்க்கு வாதந்தன்னைப்
பச்சைபச்சை யாய்விரித்துப் பாடுவேனே. (29)

பச்சையென்ற உப்பினுட கட்டுச்சொல்வேன்
பாங்கான சவுக்கார வழலைக்கேத்தக்
கொச்சையென்று யெண்ணுதே உப்பினலே
கூறுன வாதமொடு ஞானமாச்சு

6

இச்சையென்று கட்டுதற்குக் கல்லுப்பாகும்
எடுத்திடு நீ படிரெண்டு பாண்டத்துள்ளே
நிச்சயமா யண்டமது முப்பத்தொன்று
நேராக உப்பினுள்ளே புதைத்துவையே. (30)

வைத்தந்தக் கும்பத்தின் மேலேமூடி
வாகாகச் சீலைமண் ணும் வகையாய்ச்செய்து
மெய்த்தந்தக் கலசத்தைப் பெரும்பாண்டத்துள்
மேல்கீழு முவர்மண்ணை மேவிப்போட்டு
சித்தந்தப் பாண்டமது மூன்போற்செய்து
திங்களிரண் டானபின் திறந்துபாரு
மொய்த்தந்த உப்புடனே அண்டங்கட்டு
முறையாகச் சுண்ணும்பின் சூட்சங்கேளே. (31)

சூட்சமென்ற சுத்தவெள்ளைக் கல்லையப்பா
தொடுகுறிபோற் சுண்ணும்பாய்த் துணிந்துசொல்ல
வாச்சுதென்று சித்திரைவை காசிதன்னில்
வந்தருளு மக்கினிநட் சேத்திரநாளில்
மூச்சுவிட மாட்டாது சுண்ணக்கல்லு
மூதண்ட பிரவிபட மணலிற்போடு
காச்சாத வெயிற்காயி லுப்பிஞேடே
காரணமாங் குருவண்டு நீருஞ்சேரே. (32)

சேத்தந்த நீராட்டச் சுண்ணக்கல்லுத்
திடராச்சுப் புடம்போடச் சுத்தச்சுண்ணம்
ஆத்தியெடு வூசரத்தின் வகையைச் சொல்வேன்
அடுக்கடுக்கா யாதியென்ற வுப்பைத்தொட்டு
வாத்திடவே யுவர்மண்ணைப் பாண்டத்துள்ளே
வடிந்தநீர் தனைக்காய்ச்சு உப்பதாச்சு
தேத்திடவே அமுரிதனைத் தேத்தான்வித்திற்
றெளிவான நீராகு மென்னலாமே. (33)

நல்லெண்ணெய்.

என்னப்பா நல்லெண்ணெய் விபரங்கேளு
யியம்பார்கள் நாதாக்க ளீசன்றானும்
உன்னப்பா முன்சொன்ன அமுரியிற்றான்
ஊரவைத்த எள்ளதனை யுலரப்போட்டுப்
பன்னப்பா பாங்காகத் தோடுதள்ளிப்
பறுக்கையென்ற பருப்பெல்லாம் வாரிக்கொண்டு
பின்னப்பா ஆட்டியெடு எண்ணெய்யாச்சு
போான சவுக்காரப் பிலுக்குத்தானே. (34)

சவுக்கார வைப்பு.

பிலுக்கான சவுக்காரம் வைக்கமக்காள்
பேசாதே பாண்டமதிற் பொத்தலிட்டுக்
குலுக்காகப் பண்ணுடை மேலேபோட்டுக்
கூருன துயிலதுமேல் விரித்துப்போட்டு
மெலுக்கான உவர்மண்ணை யதன்மேல்போட்டு
மேலாகச் சுத்தஜல மேவத்தூவ
நிலக்கான தண்ணியெல்லாங் கீழேபோகும்
நிற்குமடா மணற்சுத்தி நிசத்தைப்பாரே. (35)

பாரப்பா நீரெல்லாம் வடிந்தபின்பு
பாண்டமொன்று அடியிலிதை மேலேவைத்து
நேரப்பா உப்பொன்று சுண்ணம்ரெண்டு
நேரான ஊசரமோ படிதானெட்டுச்
சேரப்பா யிடித்தெல்லாம் பொடியதாக்கித்
தெளிவான யெண்ணெய்தனைத் தெளித்ததூளை
ஆரப்பா பாண்டத்தின் பண்மேற்கொட்டி
யமுத்தியதி லமுறிபடி பதினாற்றே. (36)

ஊத்திடுவா யைந்துவிர லாலேயள்ளி
ஓகோகோ வத்தவத்த வூத்துவூத்து
நேத்தியுள்ள காரமெல்லாங் கீழேபாய்ந்து
நிமிர்ந்துதடா சவுக்காரம் நேர்மையாச்சுப்

போத்திடுவாய்ச் சதாசிவத்தை யருளாலுன்னிப்
புகழான மனோன்மணியே யென்றுபூசி
ஏத்திடுவாய் ரவியில்வைத்து உண்டையாக்கி
என்னசொல்வேன் சவுக்கார எண்ணெய்வாங்கே (37)

வாங்கியல்லோ புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
வழலையெனும் பேராகுஞ் சித்தர்க்கெல்லாந்
தாங்கியல்லோ சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்கள்
சவுக்காரம் வைப்பமென்பார் குருக்காணுமல்
ஏங்கியல்லோ சுண்ணமூட னுவருஉப்பை
யெடுத்தமூறி யெண்ணெயினு லேறுமென்று
வாங்கிவைப்பர் வண்ணார்க்குத் துயிலுக்காகும்
வழலையென்றுற்றெரிவதுண்டோமனுடமாடே.(38)

மாடாகத் திரியாமற் சட்டைநாதர்
வகாரமெனு மாயிரத்தில் வழலைச்சுண்ணம்
ஈடாகச் சொல்லிவிட்டா ரெண்ணெய்வாங்கு
மேறுமடா வாதமென்ற துருசிற்றுனே
பாடார்கள் மதயானை கட்டுமென்று
பரிவான வாசியைப்போல் மறைத்துப் போட்டார்
வீடாகக் குடிபுகுந்தே னுகையாலே
மெஞ்ஞான வகத்தியனென்று பேருமாச்சே. (39)

நூலின் பெருமை.

போரான ரசிதமென்ன சவுக்காரத்தாற்
பிலத்துநின்ற துருசினுட வீரியத்தால்
சேரான புலனுகச் சூதமென்றுஞ்
சித்தர்முனி யீசுரருந் தேர்ந்துபார்த்து
நேரான தென்னுடைய நூலைவைத்து
நிட்சயமாய்ப் படித்தார்கள் கோடாகோடிப்
சீரான நூலதனை மறைத்துவைத்து
சிறப்பாக நாதாக்கள் படித்தார்பாரே. (40)

படித்ததென்ன வாதமெனு மிருநூற்றுள்ளே
பாங்கான வழிலயுட்புப் பரிவாய்ச் சொன்னேன்
பிடித்ததென்ன வென்று நிலைப் பிடித்துப்பார்த்துப்
பிசகாமற் பிடித்தவர்க்கு வாதசித்தி
எடுத்ததென்ன ஆதியென்ற துருசினுலே
ஏகாந்த மலையுலகும் பொன்னேயாகும்
குடுத்ததென்ன செந்தூரக் குணத்தினுலே
குறிப்பறிந்து கொண்டுசற் குருவைக்கேளே (41)

கேட்கையிலே உனதுதிரங் கண்டுகொண்டு
கேள்வியினு லுன்மனதை விசாரிப்பார்கள்
பார்க்கையிலே சரியைஎன்ன ஞானமென்றுல்
பரந்துதடா பெண்ணுசைப் பாவியாயை
தாக்கையிலே யாசைகொண்டாற் சரியையாச்சுச்
சமுசாரந் தள்ளிவிட்டால் ஞானமாச்சு
சேர்க்கையிலே சிவசத்தி தீட்சைதன்னைத்
தெரிந்தல்லோ வாதமடந் திரந்தார்க்காணே (42)

சிஷியர்கள்தெரிய வேண்டியது.

தொட்டல்லோ காட்டாத வித்தைபாரிற்
தொட்டெண்ணிப் போட்டாலும் வராதுவித்தை
விட்டல்லோ தன்னுலே யாருமென்று
மேதினியி லிறந்தவரோ கோடாகோடி
கெட்டல்லோ ஆண்மையினுல் மாயைமூடிக்
கெருவமெனு மாங்கார யிடும்பினுலே
பட்டல்லோ கூத்தனுட வலையிற் சிக்கிப்
பதைபதைத்தாற் கேதுகுருபதத்தைப் போற்றே.(43)

போற்றினுல் வாகியுட கருவைச்சொல்வோர்
புகழ்ந்துநின்ற வாதமெனும் பிறப்புஞ்சொல்வார்
தேத்தினுல் வாமியுட பூசைசொல்வார்
தெளிவான ஞானம்நின்ற திரத்தைச் சொல்வார்

வாழ்ந்திஞல் மவுனம்நின்ற வடிவுஞ்சொல்வார்
வாகான பிரணவத்தி நிலேயுஞ்சொல்வார்
ஆத்திஞற் குருவாக்கால் அறியவேணும்
அல்லாட்டா லொன்றுமில்லே யறிந்துபாரே. (44)

அறிந்துகொண்டு யித்தனேயுஞ் சோதித்தாக்கால்
அச்சமத்துச் சொல்லிவிடு உறுதிசொல்வார்
முறிந்துகொண்டு திரியாதே வாதஞானம்
மூச்சுவிடார் பேச்சுவிடார் மூறையுஞ்சொல்வார்
பிறிந்துகொண்ட சன்ஞசி யனேகருண்டு
பேயருட மயக்கத்திற் போய்ச்சேராதே
உறிந்துநின்ற புளித்தோடும் விரைதான்போலாம்
உத்தமற்கு யித்தனேயு முண்மையாமே (45)

பொய்க் குருக்கள்

உண்மைவிட்டு ஆண்மையிஞற் குருக்களென்றும்
ஓம்நம சிவாயகுரு மூர்த்தியென்றுந்
தன்மைவிடுக் குறடுதொட்டுச் சாம்பல்பூசித்
தாவடங்கள் செபமாலே தரித்துக்கொண்டு
நன்மைகெட்டுக் காவிவஸ்திரங்கள்கட்டி
நாட்டிலுள்ள மானிடரை மிரட்டிக்கொண்டு
வண்மைகெட்டுப் பணம்வாங்கு மீனர்தன்னே
மனந்தனிலே நினேந்தாலு மாயையாமே (46)

மாயையிலே திரிவோர்க ளனந்தங்கோடி
மஞேமணிநூல் பார்த்தாக்கா லெல்லாந்தோற்றுஞ்
சாய்கையிலே சார்ந்தவர்க்கு எல்லாஞ்சித்தி
தர்பதத்தின் கிருபையிஞற் முனேமூத்தி
வேகையிலே வேதுமடா வினேதீபத்தில்
மெஞ்ஞான நந்தியுட வெளியிற்ஞேத்திப்
போகையிலே அங்கிருந்து உபதேசித்தேன்
புனிதமென்ற காயமது புகழுண்டாச்சே (47)

உண்டான கற்பத்தி னுறுதிகாட்டி
உத்துநின்ற உப்பினுட கட்டுக்காட்டிப்
பண்டான சவுக்கார வைப்புக்காட்டிப்
பார்புகழும் ரசிதமென்ற ஆதிகாட்டிக்
கொண்டேருஞ் செந்தூரக் குறியுங்காட்டி
குருவான சற்குருவைக் குறித்துக்காட்டி
மிண்டான வுலகத்தின் குருவுங்காட்டி
வேதையந்த சாரமெல்லாம் விளம்பினேனே. (48)

விளம்பினே னதியென்ற தீட்சையெல்லாம்
மெய்நிறைந்து சத்திசிவன் நின்றமார்க்கம்
குளம்பிநீ போகாதே மாயைவிட்டுக்
கூடுவாய் துறவியென்ற மவுனந்தன்னிற்
பழம்பொருளாய் நின்றறிவை யறிந்துபாரு
பரமசிவன் தீட்சைபத்தும் சத்திபத்தும்
நிழம்பெறவே காந்திஒளி சுத்தவெள்ளை
நின்றநிலை தெரிவோர்க்கு நீசம்போமே. (49)

நீசமென் னுங் காமவலை நீங்கிற்ருனல்
நிலைத்துதடா சிவகிருபை நெஞ்சந்தன்னில்
பாசமென்ற பெண்மாயை காய்ந்துபோச்சுப்
பராபரையாஞ் சத்தியுட தீட்சையாலே
கோசமென்ற பீசமிது உறுதியாச்சுக்
குருநாதன் றெரிசனத்தா லெல்லாஞ்சித்தி
நேசமென்ற கருவேது மனதாற்றேர்ந்து
நிச்சயமா யொருநினைவாய் நினைத்துப்பாரே. (50)

தெட்சணமூர்த்தி யென்றுபேர் கொடுத்தது

பாரப்பா அண்டபகிரண்டந்தாண்டிப்
பாதாளச் சக்கரமும் பதமுந்தாண்டி
நேரப்பா அகண்டபரிபூரணத்தில்
நிலைத்து நின்றேன் சுழினையென்றதுறவினுள்ளே.

ஆரப்பா வென்றுசொல்லிச் சிவனும்வந்தார்
அப்போது அகத் தியனென்றுசொன்னேன்
பேரப்பா தெட்சணாமூர்த்தி யென்று
பேருவைத்துப் பிரபலமாய் பேருண்டாச்சே. (51)

பேர்கொடுத்து மெஞ்ஞானந் திறந்துசொன்னார்
பெருஞானம் பாடுதற்கு அருளுந்தந்தார்
ஆர்கொடுத்தார் சிவனுமையு மெனக்குத்தந்தார்
ஐயருட கடாச்சத்தால ருளும்பெற்றேன்
நேர்கொடுத்துச் சாத்திரங்கள் பாடுதற்கு
நிச்சயமா யென்னுவி லெழுதிவிட்டார்
சீர்கொடுத்து இன்னூலைப் பாடுமென்று
செப்பியே மகாமேரைக் கருதினாரே. (52)

கருதிநின்ற பொறிபுலனுங் கர்மத்தாலே
காசினியில் தீட்சையில்லைக் களண்டுபோச்சு
உருதிநின்று கண்டவர்க்குத் தீட்சையப்பா
ஓங்காரக் கணபதியா மருளினாலே
பொருதிநின்ற அட்சரங்க ளைம்பத்தொன்றும்
புகழான ஆறுதலந் தன்னில்நிற்கும்
அருகிநின்ற அஞ்செழுத்தும் அகாரத்துள்ளே
அமர்ந்திருக்கு மூன்றெழுத்துமதுக்குள்தானே (53)

தானென்ற பத்துவகை தீட்சையாலே
சாதகமாய் பிரமையென்ற விதியைத்தள்ளி
ஏனென்ற உலகத்தி லெல்லோருக்கும்
இமையல்லோ பலகாரம் பண்ணச்சொன்னேன்
கோனென்று அவனிருந்த கிலிதானப்பா
கொல்லுதடா உலகத்திற் கூத்தனென்று
நானென்ற தீட்சைகண்டா லிதுமெய்யாகும்
நாதாக்கள் பேர்கொடுப்பார் நாதனென்றே. (54)

நாதனென்ற நாதனுக்கு விதிதானுண்டோ
நந்திநின்ற யொளிதனிலே யிருள்தானுண்டோ
வாதமென்ற வாதிகட்கு மயக்கமுண்டோ
வழலையுப்புக் கண்டசித்தன் மாள்வதுண்டோ
வேதமெனுஞ் சாஸ்திரங்கள் கற்றிருப்போர்
மேதினியில வர்களுந் தானமாய்வதுண்டோ
பூதமென்ற ஐந்துமன மயக்கங்கண்ட
புண்ணியர்க்கு விந்நூல்தான் புனிதமாமே. (55)

கனையெருமைப்பால் கற்பம்.

புனிதமென்ற தென்பொதிகைக் கேருவோர்க்குப்
புகழ்பெருகுங் காந்தமலை யடியிற்சென்று
கனையெருமை விருட்சமதைச் சுத்திவந்து
கண்ணதுபோ லேகதறிக் கறந்துபாலை
இனமுடனே பீங்கானில் முன்னேவைத்து
யீரெட்டு உருவேத்திச் சிவாயமென்று
மனிதரென்ற மாயைவிட்டுக் கழஞ்சுபத்து
மாதமுண்ணப் பெண்ணாசை மடிந்துபோச்சே. (56)

போச்சடா மதனுடைய ஆண்மையெல்லாம்
பூலோக காரணமாய்ச் சித்தனென்று
ஆச்சடா அண்டபகி ரண்டந்தாண்டி
ஆறுவரை ஏறுதற்கு அறியலாச்சு
மூச்சடா நந்தியிலே யொடுங்கிப்போச்சு
மூதண்ட மதியமுதஞ் சிந்தலாச்சுப்
பேச்சடா யினியேது மவுனியாச்சுப்
பிரமனுட கெணிதமது யில்லைப்போமே. (57)

காந்தமலைச் சித்தரைப்பார்க்கச் சொல்லுதல்.

போமப்பா மலையிலொரு கடிகையேறப்
புத்தர்மதச் சித்தரதில் மெத்தவுண்டு
காமப்பால் தெரிந்துலகு வேம்புதன்னைக்
கையாத வேம்பாக்கிக் கற்பங்கொள்வார்

தாமப்பா அவ்விடத்திற் சென்றேதானும்
 தனதாக வருவோரைப் பணிந்துபோற்றி
நாமப்பா உங்கள்பிள்ளை யென்றுசொல்லு
 நாதாக்கள் வாருமென்று நலஞ்சொல்வாரே. (58)

சொல்லுவார் கையாத வேம்பின்கற்பம்
 சோதிகரு நெல்லிவெண் சாரைகற்பம்
சொல்லுவார் கைமுறையா யுண்ணுதற்குச்
 சுகமாகத் தங்கள்கிட்ட மிருக்கச்சொல்லி
வெல்லுவார் பொன்முள்ளிச் செடியைக் காட்டி
 மெய்யான வாதமிது விளங்குமென்று
சொல்லுவா ரொருவருட மிருந்துதேர்ந்து
 சொற்பெரிய சித்தர்களைத் தெண்டம்பண்ணே.(59)

வியாக்கிர மரைத்தெரிசிக்கச் சொல்லுதல்.

தெண்டனிடு மேல்புறத்தில் வழிநேராகத்
 தெரியாத குகைவாசல் திறக்கச்செய்து
கண்டளவி லுட்புகுவார் நீயுங்கூடக்
 கலங்காமற் போய்ப்புகுதக் காரணங்கள்
விண்டிடவும் நாவுமுண்டோ பாவுமுண்டோ
 வெட்டவெளி யாயிருக்கு முளளேபாதை
கொண்டபின்பு முனிசித்தர் தன்னைக்காண
 குருவான வியாக்கிரமரைக் குறித்துப்போற்றே.(60)

போற்றப்பா அஞ்செழுத்தை யையஞ்சாகப்
 புகழ்நூத் தெட்டுருவாகிற் சித்தியாச்சு
ஏத்தப்பா எட்டெழுத்தைப் பதினாறாக
 யிருந்தவியாக் கிரமரங்கே இனிதுகூர்ந்து
பாத்தப்பா வாருமென்பார் பாதம்போற்றப்
 பரமாக சியங்காதி லுபதேசிப்பார்
நூத்தப்பா யெட்டுருவில் மேலேபார்க்கில்
 நுட்பமாய்ப் படிகமென்ற கதவுகாணே. (61)

குகை காண்பித்தல்.

கதவுதனைக் கண்டாயோ மைந்தாவென்பார்
காரணனே யுன்கிருபை கண்டேனென்றும்
உதவிதரு மனோன்மணிதன் வாசலுக்கு
உட்கதவு மிதுபிள்ளா யென்பாரையா
பதவிபெற்றே னென்றளவிற் றிரவுகோலால்
பளிச்சென்று திறந்துபெரும் பாதைகாட்ட
இதமுடனே குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி
ஏறுவாய்த் திகம்பரயென் றெண்ணித்தானே. (62)

எண்ணியே கடிகையொன்று சென்றுயானல்
என்னசொல்வேன்மனோன்மணிதானிருந்தகுன்றம்
வண்ணமுள்ள பசும்பொன்னாற் குகைதானப்பா
மாசற்ற நவமணியைப் பதித்தவாசல்
புண்ணியமாஞ் சித்தர்வெகு கோடாகோடி
புகழ்பெரிய ரிஷிமுனிவ ரனந்தங்கோடி
கண்ணும்விண்ணும் கொள்ளாது காரணங்கள்
கயிலாசப் பதவியிது காணுவோர்க்கே. (63)

காணுதற்கு வட்டமடா சந்திரன்போலே
களங்கமற்ற பீடமொன்று குகைக்குள்ளாகத்
தோணுதற்கு என்னசொல்வேன் நடுமையத்திற்
சொற்பெரிய மனோன்மணிதா னிருந்தகாத்தி
பூணுதற்கு வீசுமடா மதிதான்கோடி
புகழ்வன்னி ரவிகோடி யொளிவொமெத்த
நீணுதற்கு யிருந்தருளும் பெரியோர்தம்மை
நீபணிந்து அவ்விடத்தில் நின்றுபாரே. (94)

பார்க்கையிலே நாதாக்களனையேமெச்சிப்
பாதைகண்டு வந்தாயோ பொதிகைக்கப்பா
நோக்கையிலே யெவராலு மறியப்போகா
நுட்பமென்ற பாதைவழி நீயேகண்டாய்

ஏர்க்கையிலே மனோன்மணியைக் கண்டுகொண்டு
இதமாகச் செல்லுமென்பார் குகைக்குட்பூந்து
பார்க்கையிலே மனோன்மணியைப் பணிந்துபோற்று
பரமான அஞ்செழுத்தைப் பகருவாரே. (65)

மனோன்மணியைக் கண்டது.

அஞ்செழுத்தும் வஸ்துவுட கிருபைகாணும்
அகண்டபரி பூரணததி லாடலாகும்
நெஞ்செழுத்தை நினைத்திட மற்றெழுத்தோயில்லை
நீருகிப் போகுமடா யோகியாவாய்ப்
பிஞ்செழுத்து ருசியாகுங் கனியுங்காணும்
பேரான மதியமுத முண்ணலாகும
வஞ்சகத்தை யடித்தோட்டி யகத்தைபாட்டி
மனோன்மணிதான் பொதிகைவழி காட்டினளே.(66)

காட்டினள் செகசோதி மகிமைதன்னைக்
கண்ணொளியாம் விண்ணொளியின் காந்திதன்னை
ஊட்டினள் மூதண்ட லேகியத்தை
உட்கொண்ட போதிலே யுயரத்தூக்குந்
தாட்டிநீ மலையைவிட்டுப் பொதிகைக்கப்பா
தான்வருவாய் நானுமங்கே யிருப்பேன்கண்டு
கூட்டினர் சகலசித்து முனக்குள்ளாகக்
கூடுகிர வழிகண்டு கூறினேனே. (67)

கூறினே னிதுக்குமுன்னே காந்தமென்ற
குன்றினுக்கு வடமூலை காதமுண்டு
ஆறினே னவ்விடத்தில் நதிதானுண்டு
அதுக்கடுத்தக் கீழ்புரத்தில் அதிசயங்கேள்
ஊறுநீர் நச்சுநீர்ப் பொய்கையொன்று
உரைத்திடுவா ருலகரெல்லா முண்மையாகப்
பாருநீ பாலமது மேலேயப்பா
பண்பான நீரைமறைத் திட்டார்பாரே. (68)

மறைத்திருந்த நீரினுட பேரைக்கேளு
மானிடர்க்கு நச்சுநீர் விஷநீரென்றும்
உரைத்திருந்த பெரியோர்க்கு அமுதமென்றும்
உண்மைதரும் வழலையென்றும் வஸ்துவென்றும்
நிறைத்திருந்த பானமென்று லகிரியென்றும்
நீங்காத பச்சை நீர் பூநீரென்றும்
குறைத்திருந்த யீசனுக்கு விந்துவென்றும்
கூறுவார் மதியமுதங் கொள்ளக்கேளே. (69)

கேளப்பா அந்நீரைக் கொள்ளுதற்குக்
கெடியாக முன்வாமி பூசைசெய்து
நீளப்பா யோகியென்ற விரத்தனுகி
நீங்காத சிவகிருபை நெஞ்சில்வைத்து
வாளப்பா சுனையடுக்க வந்துநின்று
வாகானக் கல்லையொன்றை வாங்கிப்போட்டு
வேளப்பா கலசத்தில் நீரைமோர்ந்து
வினைதீரக் கொள்ளுகிற விதத்தைக்காணே. (70)

காண்பதற்கு யிந்நீரைப் பீங்கான்றன்னில்
கலங்காமற் காற்படிதா னிருத்துக்கொண்டு
ஊண்பதற்கு சிவசத்தி எழுத்தினுலே
உருவேற்று மஞ்செழுத்தை யொருநூற்றெட்டுப்
பூண்பதற்குப் பூரமொரு கழஞ்சிதன்னைப்
பொடியாகத் தூவிடவே பாலாய்ப்போகும்
வீண்பதற்கு நச்சுநீ ராயிருக்கும்
மெய்ஞ்ஞானச் சித்தருக்கு அமுதந்தானே. (71)

மெய்யான பாலையுண்டு தேறவேணும்
விஷமான நஞ்சையுண்டால் மாளவேணும்
பொய்யான சீசர்களைத் தள்ளவேணும்
புத்தியுள்ள பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவேணும்

பையான காந்திதரு மாசம்பத்தும்
பாலுண்டு ஒடுக்கமென்ற சமாதிவிட்டு
ஐயாகேள் காந்தமலை யடியிற்சென்று
அப்பவல்லோ கனைபெருமையமுதங்கொள்ளே. (72)

கொண்டாக்கா லெனைக்கண்டு கொள்வாயப்பா
கூறுவே நினைப்போலே நீடுழிவாழ்க
விண்டாக்கால் தெரியுமப்பா அட்டசித்தும்
விளையாட குருவைவைத்து விளக்கஞ்செய்வேன்
உண்டான பொருள்களெல்லா முனக்குள்ளாச்சு
ஓகோகோ யிந்தமுறை யொருவர்சொல்லார்
பண்டான யீசனிந்தப் படியெனக்குப்
பக்குவத்தில் தந்ததைநான் பாடினேனே. (73)

நூல்தொகுப்பு

பாடினேன் ஞானத்தில் பத்துநூறு
பாங்காகக் குருமுடிப்பு நூறுசொன்னேன்
கூறினே னறிவாகத் தீட்சையப்பா
குருவாக யிருநூற்றிற் குறியைச்சொல்லித்
தேடினே பூசைவிதி யொருநூறுள்ளே
சிவகாமி மனமகிழப் பூசைசெய்ய
ஆடினேன் பன்னிரண்டு காண்டந்தன்னில்
ஆருய்ந்து பார்த்தறி நீ அறிவித்தேனே. (74)

வித்தான ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள்
மேன்படவே சவுமியமாம் வாதமென்று
சித்தான காரியத்தைத் திறந்துபோட்டேன்
திரமான சவுக்காரச் சுண்ணமாதி
கொத்தான வயித்தியந்தா னிபண்டுலட்சங்
கூறினேன் லட்சத்தைச் சுருக்கிப்பாடி
முத்தாகக் கைபாகந் தேர்ந்துசொன்னேன்
முறையாகப் பதினு யிரத்தில்தேர்ந்தே. (75)

தேர்ந்தல்லோ குணங்குறியுங் கற்பத்தோடு
திசையான வாயிரத்துள் தெளிவாய்ச்சொல்லி
ஆய்ந்தல்லோ உலகோர்க்கும் பூரணந்தான்
ஆயிரத்தி யிருநூறில் விரித்துச்சொன்னேன்
சாய்ந்தல்லோ போகாமல் நாநூறுக்குள்
சகலகலை சேதியெல்லா மடக்கிப்போட்டேன்
வாய்ந்தல்லோ வாதவைத் தியங்கள்தானும்
மகத்தான யாக்கோபு விண்டிட்டாரே. (76)

'தானான மனக்கோலம் மிருநூறுள்ளே
சகலசித்து மானதிந்த நூலினாலே
ஏனான இருநூற்றிப் பதினாருக்குள்
இயம்பினேன் யாவையுமே வெளியதாக
கோனான யிந்திரமந்திர சாலமெல்லாங்
கூறினேன் சத்திசாலத்திலேதான்
தேனாக நான்சொன்ன சாஸ்திரந்தன்னை
திரட்டினாற் றெரியுமிந்தத் தெளிவுதானே. (77)

தெளிவான காந்தமலை காணவேணுஞ்
சித்தரென்றால் மனோமணிதாள் சேரவேணும்
அழியாத கற்பமுண்டு யிருக்கவேணும்
ஆனந்த தீட்சைபத்து மறியவேணும்
வெளியான பொதிகைவரை யேறவேணும்
மெஞ்ஞானி யென்றுபே ரெடுக்கவேணும்
ஒளியான நந்தியடா காணவேணும்
ஓகோகோ உண்மையெல்லா மோதுவாயே. (78)

ஓதவே மவுனதெரி சனத்தினாலே
உர்வான பெண்ணாசை தள்ளச்சொன்னேன்
கோதறவே கோசமொடு பீசங்காட்டிக்
குடிகெடுக்கும் பிரமனுட விதியைத்தள்ளி

தீதறவே கூத்தலேயு மடித்தொழித்து
தென்னிலங்குங் காந்தமலே தன்னேக்காட்டிப்
போதவே கனேபெருமை யமுதமூட்டிப்
புனிதரெனுஞ் சித்தர்தமைக் காட்டினேனே. (79)

காட்டினேன் குகையில் வியாக்கிரமர்தானும்
காரணமா மனுேமணிதன் னிருப்புங்காட்டித்
தீட்டினேன் பொதிகைவழி யேறுமார்க்கம்
திடஞ்சொன்னே னேறுதற்குச் சித்தனென்று
ஊட்டினேன் நச்சுநீ ரமுதமாக
உண்மையுள்ள நூலினுட வகையுஞ்சொன்னேன்
பாட்டினு லென்னவரு மென்பார்மாண்பர்
பரகெதிக்கு வழிகாணப் பாதையாமே. (80)

கற்பமுறை.

பாதையென்ற அட்டாங்க யோகியானுல்
பார்மகனே கற்பமொன்று சொல்வேன்கேளு
பேதையென்று மலேயாதே பொதிகைக்கப்பா
பிரபலமாய்க் கோடியோ சனேதான்மேரு
கோதையென்ற அரவதிலே யிடப்பாகத்திற்
கொடுவிடமாம் வெண்சாரை வலப்பாகத்தில்
வேதையென்ற மேருகிரி தனிலேபின்னி
விளேயாடு மிரண்டுமொன்ருய் விஷமதாமே. (81)

விஷமான அரவு ரண்டு பிணேந்துநிற்கும்
வேதாந்தக் காமமெனும் பீடந்தன்னேக்
குசமான யோகியரவ் விடத்திற்சென்ருல்
கொடுவிடந்தான் முழுங்கிவிடு மலமாய்ப்போவார்
நிசமான குளிகைகொண்ட சித்தரானுல்
நிமிசத்திற் காமபீ டத்தைநீக்கி
திசமான தீட்சையினுற் போனலுந்தான்
சேரொட்டா தாவிரச்சல் தேர்ந்துபாரே. (82)

தேர்ந்துபா ராதியந்தம் நடுவுமில்லா
தேயிருந்த காலத்தில் தெட்சணத்தில்
சார்ந்துபார் நான்பிறந்த பின்புதொண்ணூற்
ரூரான கோடியெனுந் தரித்தார்யோகி
ஆய்ந்துபார் சத்திசிவ னெனக்குமுன்னே
அப்பனைத்தான் காமமெனும் பீடந்தன்னை
நேர்ந்துபார் கொண்டுவந்தா லீசனென்ற
நேமமென்றுசொன்னதினுல்நான்சென்றேனே. (83)

சென்றளவிற் றெண்ணூற்ருற் கோடிபேருந்
திடம்போலே துடர்ந்து வந்தார்வடமேரென்ற
குன்றளவில் நின்றிறந்தார் சிலபேரப்பா
கொடுவிஷத்திற் கிரையானு ரதனிற்பாதி
நன்றழகு காமபீ டத்தைவாங்கி
நழுவவிட்டு மாண்டார்கள் தோஷந்தீர
வென்றளவில் வெற்றிகொண்டு சிவன்முன்வந்து
விமலருக்குங் காயாசங் கொடுத்தார்பாரே. (84)

காயாசங் காமமெனும் பீடந்தன்னைக்
கழராமற் சுத்திநிற்கு மருணகாந்திக்
காயாச மதுவப்பா மேருதன்னிற்
கனகமென்ற கற்பமது காமபீடம்
காயாசம் வாங்குதற்குச் சித்தரெல்லாங்
காமமெனும் பீடமது கொண்டுவந்தார்
காயாசங் கொடுப்பேனுன் வேதைகாணக்
கற்பமொன்று கோடியெனுங் காலந்தானே. (85)

காலனென்ற சேதியப்பா காஷாயசந்தான்
காவியினுற் றுவைத்ததுணி தனக்குமாதர்
சீலனென்று வொளித்ததுணி மெத்தவுண்மை
செங்காவித் துணிபோட்டுத் திருட்டுவேடம்

வாலையென்ற செபமாலை யறியாமூடர்
மரப்பாகி பூண்டதொரு வண்டருக்கு
நூலையென றுங் காட்டாதே பொருட்சொல்லாதே
நூற்றாண்டு தவமிருந்தும் நூல்காண்பாரோ. (86)

பார்த்ததுமுன் சிவன்சொன்ன ஞானமெந்தன்
பக்குவத்திற் சத்திவைத்த தீட்சைபத்தும்
சேர்த்ததுமுன் மவுனமொடு யிருபத்தொன்றுஞ்
செப்பினாிரு பேருந் தெளியச்சொல்லிக்
கோர்த்ததிந்த நூல்சத்தி சிவத்தினாணை
குருவான பரஞ்சோதி கூட்டமாணை
ஏர்த்ததிந்த நூலைவிட்டால் ஞானவாத
மில்லையாப்பா தீட்சைமுத லெவர்க்கானாலே. (87)

ஆனான தீட்சையெல்லாம் வாமதீட்சை
யப்பனே யகாரமென்ற வஸ்துவாலே
வானான அறிவாலே யறியவேணும்
மற்றொருவர் சொன்னாலும் வாராதுகண்டாய்
தேனான கற்பமென்ன வாதமென்ன
தெரிசனத்தாற் சமாதிகண்ட சித்தர்க்கெய்தும்
கோனான சமாதிநிலை யறியாமட்டை
கொள்ளுவார் சாராயம் வஸ்துவென்றே. (88)

சாராயங் கஞ்சாவைக் குடிப்போரேபெண்
சாண்டுகளை மூத்திரத்தைக் குடித்தால்நன்றே
வீறான யோககண்டைப் பிடிப்பார்மூடர்
வீண்சண்டைப் பிடித்தாலு மெதுவுண்டாமோ
கூறான கற்பத்தை யறியாவிட்டாற்
கொடும்பச்சை நாபிதனைக் கொண்டுமாள்வான்
நீறான துருசுமடா ஆதியாதி
நிலைக்காட்டா விந்நூல்தான் நிந்தையாமே. (89)

நிந்தையினு லோகமெல்லா மழிந்துபோச்சு
நிலைகண்ட பெரியோர்கள் கண்டக்கட்டு
மந்தையிலே மதிற்போலே வெளியைக்கட்டும்
வழலையென்ற சவுக்காரம் வந்தவாறுஞ்
சிந்தையினுல் நினைத்தபொருட் சித்தியாலே
தெளிவான உப்பப்பா கம்பிநீமுஞ்
செந்தியிலே கோடியுக முருக்கினுலுந்
தேயாது பொறியாது நிறம்போகாதே. (90)

போகாது போகாது ஞானிசிவன்
புகழான உப்புமந்தப் படிதானப்பா
வேகாது வேகாது ஞானிதேகம்
மெய்யான உப்புமந்தப் படியேயாகும்
சாகாது சாகாது ஞானவஸ்துத்
தானுமந்தப் படியாகு முப்பூவுப்பு
ஆகாது ஆகாது கறியுப்பப்பா
அவனியுள்ளோர் ஞானமந்த உப்புக்கூறே (91)

உப்பறியப் போகாது மனிதராற்முன்
உலகமெல்லாம் படைத்தகர்த்தன் கனகமேரு
செப்பறிய உண்டுபண்ணி யிருந்தவஸ்தாம்
சிவன்கண்டு எந்தனுக்கு உபதேசித்தார்
இப்பெறிய சித்தருக்கா யுபதேசித்தேன்
ஏகாந்த மனேமணியாள் பூசகர்க்கும்
கொப்பரையாந் தேங்காயின் நீரைப்போலே
கூறினேன் மனேன்மணி நூல் நூறுதானே. (92)

மனேன்மணியின் அருளாலே நூறுய்ச்சொன்னேன்
வாகாக யிந்நூலை தேர்ந்துபார்த்து
தினேமணியாந் தீட்சையிது பதினெண்பேரும்
தேர்ந்ததெல்லா மெந்தனுட நூலினுலே
விஞேமணியாஞ் சூதமதைக் கட்டுதற்கு
விஷமான வெண்சாரை யாலேயாகும்
கனேமணியாம் பசைந்தமண்ணும் விண்ணுமுந்தான்
காரணமா மனேன்மணிதன் சொரூபங்கேளே. (93)

சொரூபமென்ற மணிசரியை கோடாகோடி
சொல்லுவார் கிரியையயிலே யனந்தங்கோடி
அரூபமென்ற யோகமெத் தனையோகோடி
ஆனந்த வெள்ளமெனும் ஞானந்தன்னில்
நிரூபமென்றே எழுதிவைக்க யேடுமில்லை
நேர்ந்தாக்கா லஞ்செழுத்து வஸ்துவாலே
கரூபமென்ற கருவெல்லா மிதற்குள்ளாச்சுக்
காணடா கெவுனமென்ற குளிகைதானே. (94)

குளிகைசாரணை.

குளிகைக்குச் சாரணையைச் சொல்வேன்யான்முன்
குமரியெனும் நீராலே கூடலாச்சுப்
பழுதற்றக் கல்லுடனே மூன்றுமொன்றாய்ப்
பண்பாகப் பிசைந்தள விலுருண்டையாகும்
வழுவற்ற வூமத்தங் காயினுள்ளே
வைத்தல்லோ ஏழுசீலை மண்ணுஞ்செய்து
தெளிவுற்ற காடையெனும் புடமேசெய்யில்
சிவசிவா சாரணைதான் தேர்ந்துபோச்சே. (95)

சேர்ந்ததென்ன வாலையொழி மூன்றினாலே
சிவமாச்சு மூன்றெழுத்தும் வஸ்த்துவாலே
சார்ந்ததென்ன நகாரமொடு மகாரத்தாலுஞ்
சத்தியுட கூராச்சுச் சிகாரங்கேளு
நேர்ந்ததென்ன வகாரமொடு யகாரந்தன்னில்
நிலைகண்ட ஆதார வஸ்துவாலே
ஆர்ந்ததென்ன அகாரமெனு மெழுத்தினாலே
ஆணுடனே பெண்ணுமென்று அறியலாச்சே. (96)

அறிவதற்குப் பரஞ்சோதி முந்திமுந்தி
அலியாச்சு அதன்பிறகு பரையுமாச்சுத்
தெரிவதற்குச் சதாசிவனு மணியுமாகிச்
சித்தருக்கு யீசன் மயேஸ்பரியுமப்பா

விரிவதற்கு ருத்திரன் ருத்திரியுமாகி
மெய்யான மாலாகி லட்சுமியுமாகித்
திரிவதற்குப் பிரமனெனும் வாணியாகி
செகமெல்லாம் படைத்த பரஞ் சோதிதானே. (97)

சோதியென்ற சுழினையொடு வெளிதான்கண்டு
துலங்கிநின்ற அண்டமெல்லாஞ் சுத்தியாடி
வீதியென்ற வாசியுட பிலத்தினாலே
வேதாந்த காமமெனும் பீடங்கொண்டு
ஆதியென்ற வழலையுப்பை விருதுகட்டி
அரன்றனக்குப் பிலன்கொடுத்து ஆண்பெண்ணாக
நீதியென்ற மனோன்மணியாம் பச்சைவல்லி
நிலைத்தபடி தீட்சைமுதல் ஞானந்தானே. (98)

தானானதற்பரனார் தீட்சைமார்க்கம்
சத்தியுட சக்கரமே சார்ந்தபூசை
வானான யோகிகளே யருள்மெஞ்ஞானி
வழலையென்ற முப்பூவால் வாதசித்தி
தேனான சித்தனையுந் தீட்சையாலே
திடங்கொண்டா லெல்லாந் தானாகும்பாரு
வேனான வொன்றுமில்லை வினைதான்சுற்றும்
வேறேது ரவியுப்பாம் மதியுப்பாமே. (99)

மதியுப்பைக் கொண்டாக்கா லதுதான்கற்பம்
மற்றகற்ப மென்றதெல்லா மற்பமாகும்
பதியுப்பைத் தொட்டல்லோ காணவேணும்
பார்மகனே மனதுவைத்து யென்னைப்போலே
விதியைப்பொய் யென்றுயெண்ணித் தள்ளலாச்சு
மெஞ்ஞான சத்திசிவ தீட்சைதானும்
நதியுப்பைக் கண்டவர்க்குக் கற்பமெய்தும்
நாதாந்த மனோன்மணிதன் தீட்சைமுற்றே (100)

அகஸ்தியர் மனோன்மணி தீட்சை-௱.
முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந் தருளிய:

பூஜாவிதி யிருநூற்றுக்கு சூத்திரமாகிய

மனோன் மணியாள்

நாற்பத்து முக்கோண பூஜாவிதி.

காப்பு.

ஆதியா மனோன்மணியாள் பூசைமார்க்கம்
அடைவாகச் சொல்லுதற்குத் தேவிகாப்பு
நீதியாம் நாற்பத்தி முக்கோணத்தின்
நேர்மையுள அட்சரத்தி னிலமைசொல்ல
பாதிமதி தனையணிந்தோன் பாதங்காப்பு
பரிவான மால்தேவி பாதங்காப்பு
கோதில்லாப் பூஜைவிதி முறையோடேதான்
குறிப்பாகச் சொல்லுதற்குக் கணேசன்காப்பே. (1)

சொல்லாத நாற்பத்துமுக்கோணந்தான்
துரியாதீ தங்கடந்த சோதியப்பா
சொல்லாதே ஒருவருக்கும் வெளியாய்ச்சொல்வேன்
சொர்னத்தின் தகடானல் மெத்தநன்று
சொல்லாதே வெள்ளிசெம்பி லெழுதலாங்கேள்
சுத்தித்தா லட்டகர்ம மெட்டுமொடுஞ்
சொல்லாதே பிரமாண மெல்லாமாகுஞ்
சூட்சம் நாற்பத்து முக்கோணஞ்செய்யே. (2)

செய்வது தானெப்படியென் றெண்ணவேண்டாந்
தீட்சைவிதி யிருநூற்றில் திறமாய்ப்பாரு
கொய்வதுகொங் கணர்சூஸ்திரக் கடைக்காண்டத்தில்
குலாவியதோ ரைநூற்றிற் கூறினர்பார்
ஐவர்புகழ் சட்டைமுனி ஆயிரத்தில்
ஆனந்த லகிரியுடபூசை சொன்னர்
தெய்வர்திரு மூலர்மூ வாயிரத்தில்
திறமாகத் தேவிமந்திரந் திட்டித்தாரே. (3)

திட்டித்த சக்கரத்தட் சரங்களெல்லாந்
　　திறமாகக் கொங்கணர்தன் கற்பம்நூறில்
கொட்டிவிட்டார் சிவதீட்சை சத்திதீட்சை
　　குலாவியதோ ரிருபத்தஞ் செழுத்தின்மார்க்கங்
கட்டிவிட்டா ரைம்பத்தோ ரெழுத்தின்சூட்சங்
　　கால்தலையாய் மாறியவட் சரத்தின்மார்க்கம்
வெட்டிவிட்டார் மாயைதனை ஞானவாளால்
　　வேதாந்த மானவைந் நூறும்பாரே. (4)

பாரப்பா நான்சொன்ன பாட்டுக்கெல்லாம்
　　பண்புளபூசாவிதியீர் நூறும்வேணும்
காரப்பா பார்ப்போர்க்கு அங்கன்னியாசம்
　　கரன்யாசஞ் சோடசத்தினி யாசத்தோடு
சிரப்பா தேன்முத்ரை யோனிமுத்திரை
　　சிறப்பான ரவிமுத்திரை கும்பமுத்திரை
வாரப்பா லிங்கமுத்திரை நாதமுத்திரை
　　வளமான சின்மயமா முத்திரைதானே. (5)

தானென்ற பிறைமுத்திரை காயத்திரீயும்
　　சதுர்சட்டித் தர்ப்பணமுந் தியானஞ்சொன்னேன்
தேனென்ற வஸ்துநவ சாபந்தீர்க்கச்
　　சிறப்பாகத் தூபதீபம் பூஜைசெய்து
ஊனென்ற உடலுக்குள் கும்பித்தோங்கி
　　உற்பனமாம் பூரகமும் பகமுப்போற்றி
வானென்ற வாசியிநாற் கலையுஞ்சுத்தி
　　மாதாவைப் பூஜ்ஜைசெய்ய வரிசைகேளே. (6)

கேளப்பா குருநாதன் செய்திசொல்வேன்
　　கிருபைபெற்ற நாதனுக்கு வலுமையுண்டாம்
ஆளப்பா இவ்வகையாம் பிரயையாலே
　　அளவற்ற கர்மங்கள் செய்வார்தோஷம்

வாளப்பா மோசமவர்க் கொன்றுமில்லை
வாழ்வுமெத்த வந்துவிட்டால் நினையாரென்று
நாளப்பா சொன்னநரா ஜென்மமெல்லாம்
நாட்டுக்கு ளிருப்பார்கள் நாடித்தேடே. (7)

தேடினூற் கிட்டாது குறையிருந்தால்
தேகம்விட்டுப் போகுமுன்னே தெரிசிமோட்சம்
நாடினூற் றெரியாது குருதானென்று
நாதாக்கள் வெளிவிட்டார் நாமேதென்பார்
கூடினூற் சாஸ்திரசூஸ் திரமுமுண்டு
குறிகாட்டும் வேதாந்த முடிவுமுண்டு
ஆடினூல் நமக்கென்ன ஆவதென்று
அவர்வயிற்றுக் கிரைதேடிப் பிழைப்பார்பாரே. (8)

பிழைப்பார்கள் பெரியோர்க ளேதுசெய்வார்
பெருமையா யறிவனென்று பேசிடார்கள்
குழைக்காது பணிக்கணிந்த சிவனுஞ்சத்தி
கூடியே ஜெபஞ்செய்வார் ஓமஞ்செய்வார்
தழைப்பார்கள் பிறவியில்லை யவர்க்குத்தானும்
தனங்கோடி யீய்ந்தாலும் வெளியாய்ச்சொல்லார்
இளைப்பார்கள் மனதுவர நடந்துகொண்டால்
என்மகனே முன்சூறையா லெய்தும்பாரே. (9)

குறையேடு முடிப்பதற்குத் தகடுசெய்து
கொடுமுடியாம் நாற்பத்து முக்கோணத்தை
அரைதோரு மட்சரப்பிர ணவமுமிட்டு
ஆவாகன தேவவட் சரமுமிட்டு
நரைமேவு குழலார்க்கு நந்திக்கம்பம்
நடனபலி வீரபத்திரன் வடுகன்பீசம்
இரையளவுந் தப்பாம லெழுதியங்கே
யென்குருவே யெழுந்தருளு மென்றுசொல்லே. (10)

எழுந்தருளிக் குருவும்நீ ராடிவந்து
இடுகோடி வஸ்திரங்கள் கட்டிக்கொண்டு
வழுவில்லா காயத்ரி ஜெபங்கள்செய்து
மானதமாய் விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி
பழுதறவே செய்தபின்பு நவகும்பங்கள்
பராபரைதன் நடுக்கும்பங் குருணிகொள்ள
தழுவட்ட கும்பமெல்லாம் நாழிகொள்ளத்
தரமாக வாங்கிநீ கும்பம்வையே. (11)

வைகும்பந் தனிற்கீழே சதுரமாக
வகைமெழுகி நெற்குருணி நடுக்கும்பந்தான்
தெய்வகுப்ப மெட்டுமெண் ணுழிநெல்தான்
திறமாக யிட்டதின்மேல் யிலைவிரித்து
ஐயமொன்றும் நினையாதே நெல்லிற்பாதி
அமுதுபடி பரப்பியட் சரத்தைச்சொல்வேன்
பையவடா வரைபீசம் ஹறீம்சுவாகாவென்று
பஞ்சகும்ப மஞ்சுக்கும் பகரக்கேளே. (12)

கேளப்பா கீழ்புறத்திற் கும்பமூன்று
கீர்த்தியா மட்சரத்திற் கும்பமொன்று
சூளப்பா மேற்புறத்திற் கும்பமொன்று
சுகமான ஐவருமே தெய்வராகும்
நாளப்பா நமசிவயம் பீசம்போடு
நன்றான வாயுமூலை சுப்பிரமண்யம்
வேளப்பா குகனுடைய பீசம்சொல்வேன்
வேதாந்தச் சஞ்சிதப்பரா ரத்துவமாறே. (13)

ஆறுமே யானதெட்சு ணாமூர்த்திக்கு
யடைவாகத் தென்புறத்தி லங்கென்றேதான்
கூறுமே கன்னியிலேங் கரர்தன்கும்பங்
குருநாத நில்லாட்டா லேதுமில்லை
சீறுமே யவருடைய வெழுத்துமாச்சு
சிறுபிள்ளா யிதனாலே சித்தியப்பா
பேரும்நவ கும்பத்தில் புரிநூல்சாத்தி
பிரணவங்கொண்டச் சரத்தைக்கவிழ்த்திவையே(14)

கவிழ்த்தியப்பா நிமிர்த்துவைத்துச் சலத்தைவூத்தி
கையாறச் சொர்னபுட்பங் கும்பந்தோறும்
அவிழ்த்திடுவாய் யுன்மனதி லெண்ணுதேகேள்
அரகரா கும்பவஸ்திரஞ் சோமன்சாத்து
பௌத்திரஞ் செய்தெற்பையிலே குருநாதர்க்குப்
பாங்காகக் கூச்சநவஞ் செய்துகொண்டு
குவித்துமன தொருமையதாய்த் தேங்காய்வைத்து
கூச்சமதின் மேற்சாத்தித் திலதம்போடே. (15)

போடுவாய் கந்தமொடு பரிமளங்கள்
பூசிப்பாய் சுகந்த மொடுபுட்பஞ்சாத்தி
நாடுவாய் குருநாதர் நாலுபேரை
நாயகரா மைங்கரர்க்சப் பூசைபண்ண
வீடுநெல் நிறைநாழிய ரிசிதேங்காய்
விரும்பிடுவாய் நற்கனிசர்க் கரைதேனேடு
சாடுகஜ முகர்க்குத்தெட் சணைகள்வைத்து
சரஸ்வதியாள்பிர்மாவைத்தியானஞ்செய்யே. (16)

தியானித்து அங்கனியா சங்களோடு
கர்ன்யாசந் தெய்வகட் டாகச்செய்து
தியானித்துப் பூரித்துக் கும்பிரேசி
திட்டியினல் நடுவணையின் தீர்க்கம்பார்த்துத்
தியானித்து தேவிகும் பகம்போலாக
தியானித்து தத்துவங்கள் தொண்ணூற்ருறுந்
தியானிப்பாய் பராபரை தன் கும்பத்துள்ளே
தீர்க்கம்நவ முத்திரையா றெழுத்தாற்சாற்றே. (17)

சாற்றியதோர் தெற்பையைக் கையாலேசாத்தி
தயாநிதியே பரதேவ நமவோமென்று
தேற்றுவாய் வசியத்தில் உருநூற்றெட்டுத்
தெளிவான மோகனத்தி லுருநூற்றெட்டு
சாற்றுவா யிருகரத்தாற் புட்பமள்ளித்
தாய்சிரமேற் ருன்போடு கும்பத்திற்கு
சாற்றுவாய் ரெண்டுகையு நீமிர்ந்துநீட்டித்
தாய்கும்பந் தனக்குநீ பந்தஞ்செய்யே. (18)

செய்யப்பா நிவேதனமுந் தூபதீபந்
திறமான மணியுஞ்சே கண்டிநாதம்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மெய்யென்றெண்ணு
பொல்லார்க் கின்னூல்கிட்டாப் பூமிதன்னில்
கைபப்பா ஒருமுழத்திற் சதுரமாகக்
கதித்துநீ நாலங்குலந்தான்தோண்டி
வைமேலே விந்துவட்ட முக்கோணமிட்டு
வடமுகமாய் நாகருட படமும்வையே. (19)

வைத்தபின்பு மெழுகியதை உலரப்போடு
வகையாக ஓமத்தின் பரிச்சைசொல்வேன்
செய்தசா ணீளமடா சமிதைபஞ்சு
சிறப்பாயா லரசுமாப் புரசு அத்தி
கொய்தடா ஆவின்நெய் யுழககதஞ்சு
குறைவிலா நவதான்யங் கூறக்கேளு
மொய்துளுந்தெள் கடலைபொறி துவரைகொள்ளு
மொச்சைதட்டைப் பாசிப்பயர் நவமதாமே. (20)

நவமான ஒன்பதுமே வகைக்குழக்கு
நற்றேங்காய் சென்றுடைத்து முன்னேவைத்து
தவமான ஓமஞ்செய் வகைதான்சொல்வேன்
தத்துவந் தொண்ணூற்றாறில் வகைரெண்டுண்டு
அவமசுர தத்துவமறு பத்துநாலும்
ஆந்தேவ தத்துவமுப் பத்திரண்டும்
பவமான புண்ணியர்கள் பகுத்துப்பார்த்து
பசுபதிபா சம்மூன்று மபற்றுவாரே. (21)

பற்றுசுர தத்துவமறு பத்துநாலும்
பாழாக ஓம்நசிய சுவாகாவென்று
முற்றுவார் முன்பேசென் றசுரர்மாள
முக்கியவோம் குப்பயந்திர தத்வமாகும்
சற்றுநீ ரிவ்விதமாய்ச் செய்யாவிட்டால்
சகலமுந்தான் கெட்டுவிடுந் தனித்துச்செய்வாய்
சிற்றில்வாழ் சிவகாமித் தாயார்சொன்னாள்
செப்பாதே யெவருக்குந் திடமென்றாளே. (22)

திடமிதுதான் ஓமகுண்டந் தூபங்காட்டு
சிறப்பாக நாற்சதுரந் தெற்பைபோட்டு
குடவயிர வனைப்போற்றி வோமஞ்செய்து
கோதிவிடு பூதியையஞ் செழுத்துமோதி
படபடெனச் செய்யாதே படுதீப்பற்றும்
பார்மகனே அட்டகன்மந் தியானியெட்டும்
அடைவாக ஆவின்நெய் நவதான்யங்கள்
அப்பனே வுருவுக்கொன்றாகப்போடே. (23)

போடுநீ பிரணவத்தாற் புட்பந்தூவு
புகழான தூபமணி யோசைசெய்வாய்
பாடுநீ பட்டதெலாம் வோமத்தாலே
பாழ்போக வொட்டாது பகரக்கேளு
வீடுமே பலத்துதடா நடனயாடும்
வித்தையிலே நான்சிறிது காலஞ்செய்தேன்
நாடினே னறுபத்து நாலுசித்தும்
நாற்பத்து முக்கோணம்நாடித்தானே. (24)

தானென்ற ஓமவாகுதி முடித்து
தான்திரும்பிச் சிகாரத்தின் பூசைசெய்வாய்
தேனென்ற மொழியாட்குப் பலகைபோடு
திருந்தின நாற்காலியின்மேற் பீடம்வைத்து
பானென்ற கோடிவஸ்திரம் பட்டுவஸ்திரம்
பண்பாக சுகந்தமெல்லா மேலேதூவி
வானென்ற மேற்கட்டி விதானஞ்செய்து
வகையாக அபிஷேக மாட்டுவாயே (25)

ஆட்டுவாய் பலகையின்மே லிலைதான்போட்டு
அதின்மேலே கமலமொன்று கவிழ்த்துவைத்து
போட்டிடுவாய் புட்பபரி சுகந்தமிக்க
பொற்கொடியை யெந்திரத்தி லிருத்திவைத்து
மாட்டுநீ மந்திரத்தை ஐயுமென்று
மஞ்சள்நீ ராட்டிஅங் கிலியுமென்று
நாட்டுவாய் சுத்தசலஞ் சவ்வுமென்று
நன்றாக வேணவபி ஷேகஞ்செய்யே. (26)

அபிஷேகந் தேனிளநீர் பாலுங்கந்தம்
ஆபரண மோகனத்தாற் செய்வாயப்பா
அபிஷேக மாட்டையிலே ஓமத்தின்முன்
அன்பாக தெட்சணையுந் தேங்காய்வைத்து
அபிஷேக முன்பாக ஓமத்தின்முன்
ஆம்உம்எம் சிவயநம பூதிபண்ணி
அபிஷேகந் தெற்பைசுட்டுக் குழைத்துநெய்யால்
அம்பிகையாள் நெற்றியிலே திலதம்போடே. (27)

திலதமிடு ஐங்காரர்தன் கும்பந்தன்னை
தெரிந்தெடுத்து யெந்திரத்துக் கபிஷேகஞ்செய்
திலதமிடு சுப்பிரமண்யர் கும்பநதன்னை
தேவாதி சிரோமணியென் றபிஷேகஞ்செய்
திலதமிடு நவகோடி சாபந்தீபத்
தெட்சண மூர்த்திதனக் கபிஷேகஞ்செய்
திலதமிடு பஞ்சகர்த்தாள் கும்பந்தன்னை
தீயக்கினிக் கபிஷேகஞ் செய்வாய்நீயே. (28)

செய்யப்பா புலத்தியனே யபிஷேகந்தான்
தேவசிரோமணி களுக்காய்த் திறந்துசொன்னேன்
ஐயப்பா பாவிகட்குச் சொல்லாதேகேள்
ஆனந்தி வரைகுப்ப மபிஷேகஞ்செய்
பையப்பா அபிஷேகஞ் செய்யும்போது
பாதியா மிருபத்தஞ் செழுத்துமோது
நையப்பா பரைகும்பம் நீயெடுத்து
நங்கென்று மலடிக் கபிஷேகம்நல்கே. (29)

நல்கின்ற முன்செய்த வினையினாலும்
நாட்டிலுள்ள தேவதைகள் பசாசுனாலும்
வல்கின்ற வியாதிகொடும் பாவத்தாலும்
வருங்குழவி யில்லாமல் மலடேயானால்
சொல்கின்ற பராபரையைத் தெரிசித்தேதான்
சூக்ஷமடா தீர்த்தமுள்ளே கொண்டாரானால்
புல்கின்ற விந்துதங்கிக் குழவியாகி
பொற்சிலை யாண்பிள்ளையுண்டு செய்தால்மெய்யே ()

மெய்யப்பா நான்சொன்னேன் முன்னமேதான்
மேலான ஆபிரத்திரு நூறுகன்னில்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை சேரும்போது
புருடருக்கும் ஸ்திரீகளுக்கு மருந்துசொன்னேன்
செய்யப்பா திருமாதைத் தெரிசித்தேதான்
தீர்த்தமுள்ளே கொண்டபின்பு மருந்துசெய்தால்
கையப்பா கைகண்ட திந்தநூலாம்
சைபாகத் துடனேதா யார்சொன்னாளே. (31)

தாயார்க்கு கும்பாபிஷேகஞ்செய்ய
தான்திரும்பப் பலகையின் மேலிருக்கவைத்து
தாயார்க்குச் சிவந்தபுட்ப பரிமளங்கள்
சாத்தியெட்டு ரெண்டையு மந்திரமாயோது
தாயார்க்கு முத்திரையா னந்திதியானஞ்
சந்திரகலை தீபகலை கரனியாசந்
தாயார்க்கு மந்திர பூரினியாசஞ்
சதுசட்டிய மாகவேதான் பூசைபண்ணே. (32)

பண்ணப்பா எந்தெந்த வியாதிகட்கும்
பஞ்சகவ்வியம் புரோட்சிப்பாய் தெற்பையாலே
பண்ணப்பா நாலுதிக்கும் பந்தனத்தை
பரமோட்சம் நல்நும்பின்னதை யெடுத்து
பண்ணப்பா திரிகோணம் முன்னேவைத்து
பத்திரத்தைக் கிள்ளியதில் யவ்வென்றர்ச்சி
பண்ணப்பா வஸ்துவுட கடத்தைவைத்து
பஞ்சகவ்வியத் தாற்பூதிதனைக் குழைத்தே (33)

குழைத்துதான் வசியத்தை கடகமதிற்சாத்தி
குருநாதன் கும்பத்தில்மோ கனத்தைச்சாத்தி
அழைப்பினுற் பூரித்துரேசகம் போல்வாங்கி
அன்பாகத் தாயிருக்கு முத்திரையுங்கொடுத்து
தழைக்கவே தீபதூபங்களுங் கொடுத்து
தந்திடுவாய் நவசாபந் தீருதற்குத் தானும்
உழைத்துநீ சிவசத்திமந் திரமாம்ரண்டுங்
கங்காளி அத்ராயா உப்ப ரென்றுவோதே. (34)

ஓதியசெங் கைரெண்டால் கடகமதைவாங்கி
உத்தமியாள் முன்புவைத்து ஓம்நமசியென்று
பேதியப்பா பாத்திரங்களைந்து மதுரப்பி
பேழைவயிற் றைநகரார் தன் பாத்திரமதுஒன்று
நீதியாங் குருவினுட பாத்ரமதுஒன்று
நிர்மலமாம் பராபரைதன் பாத்திரமதுவொன்று
வாதியாம் பொதுவொன்று பெலியதுவுமொன்று
வகையோடே தேங்காயை வைத்துமூடே. (35)

மூடிப்பின்னிலை பரப்பிப்படைப் பேற்றும்வகைகேள்
மோகனத்தாற் பாலிளநீர் பலகாரம்வடைகள்
கோடியென வைத்தாலுங் குறைவில்லையப்பா
கொத்தோடேஅடைக்காயிலைகூர்ந்ததனுள்வைத்து
தேடினாலுங்கிட்டாது இந்தவேலையார்க்கும்
திருந்தமுது தேன்கருப்பு சிருகடலைப்பருப்பும்
வாடிநின்று மயங்காதே மணியோசைகொண்டு
மகிழ்வாகத் தேவிமந்திரத்தைநீ சாற்றே. (36)

சாற்றுவாய் தூபமுடன் தீபம்ஆலாத்தி
சச்சுதானந்த மென்றயெழுத்ததுவினாலே
ஏற்றுவாய் தீட்சையது எண்ணுங்குமோது
யென்மகனே தாய்பதத்தை மனதிலேவைத்து
ஆற்றுவாய் நீதோத்திரம் நின்றுகொண்டுசெய்து
ஆதியேயுனக் கடிமையானேனென்று
போற்றுவாய் புட்பமலரர்ச் சனைள்கசெய்து
புகழான வசிகரத்தாற் ஓதிச்சாற்றே. (37)

சாற்றியபின் வேண்டியதோர் தனங்களிவ்வாள்
சத்தியந்தான் கேட்டதெலாங் கொடுப்பாள்பாரு
போற்றியவர்க்கே தீட்சைஓதுஓது
புகழான ஓமத்தின் சாத்தியம்பண்ணு
ஏற்றியுன்றன் மனமிருந்தால் தீட்சையோது
இல்லையென்றால் தீட்சைவிதிசெய்யவேண்டாம்
ஆற்றுமத்துக் குருதியடா அப்பாசொன்னேன்
அரியதொரு யந்திரத்தினுருதிவைத்தே. (38)

வைத்தோதி மந்திரத்தை உருவேபோட்டு
வனைப்பிரம கும்பமபிஷேகஞ்செய்து
கைத்திறமாய்த் தீபமோடு தூபங்காட்டி
காரணமாங் குருவுக்கு வர்க்கஞ்சாத்தி
மெய்க்குருவே சிரோமணியே யென்றுபோற்றி
மெய்மகிழத தட்சணைகள் மிகவேவைத்து
கொய்தமலர் தான்சொரிந்து யிரண்டுபாதங்
கும்பிடுவாய் பின்புனக்குச் சாற்றுவாரே. (39)

சாற்றுவார் சகலசித்தும் பலிக்கவென்று
சற்குருவு மனந்திரும்பி கும்பத்தேந்திரம்
ஏற்றுவாய் சித்தியென்றுச் சாடனஞ்செய்
யிருதயத்திற் பூரித்துமானதமாய்
போற்றுவார் பதஞ்சலிவி யாக்கிரமர்தானும்
புகழான கமலரிஷிரோமர பிர்மர்
ஆற்றுவாரிவர் களுமிப்படியே தானும்
அனுதினமு மண்டலந்தா னேதுவாரே. (40)

ஓதுநீ தூபம்நை வேத்தியந்தன்னை
உத்தமனே மண்டலந்தான் செய்தால்சித்தி
கோதில்லா ஆவின்நெய்கனியுப்போல
கூறினேன் உலகோர்கள் கொடுமைதீர
பேதியாமன தோர்மையாகநின்று
பிதற்றும லிப்படியே செய்தோர்க்செய்தும்
ஜோதியா மென்மகனே யென்றுள்தாயுஞ்
சோதித்துப் பாரிந்த சூத்திரமுற்றே (41)

அகஸ்தியர் அருளிச் செய்த

காற்பத்தி மூக்கோண பூஜாவிதி

முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

NEW CATALOUGE OF BOOKS.

புதிய புத்தக கேட்லாக்

இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் ஸன்

மதுரை புதுமண்ட்டபம், புத்தகஷாப்,

பச்சிலை மூலிகைகளின் தமிழ்ச்

சித்தவைத்திய அகராதி,

(இது ஓர்பெரிய வைத்திய அகராதி.)

இதில் பச்சிலை, கடைச் சரக்கு, பஞ்சபூதச் சரக்கு, உபரசச் சரக்கு, 120 பரிபாஷைப் பெயர்கள், 5 உப்புவகை இனங்களையும், உப்பாகுஞ் சரக்குகளின் விபரத்தையும், வகாரம், செந்தூரம், செய்ய சரக்குகளின் உருக்கின சத்துரு மித்துருவையும், புளியாகுஞ் சரக்குகளின் விபரத்தையும், 64 பாஷாணங்களின் பெயர்களையும், அவைகளின் சத்துரு மித்துருவையும், நிகண்டுகளின் பரிபாஷைப் பெயர்களையும் 4448 வியாதிகளின் பெயர் விபரங்களையும் கூறியுள்ளது. சித்தர் நூல்கள் ஆராய்ச்சி செய்வோர்களும், வைத்தியஞ் செய்ய ஆரம்பஞ் செய்வோர்களும் இப்புத்தகத்தை வாங்கிப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகையால் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படித்துப் பார்த்து இதினுண்மையை அறிந்து மருந்துகள் செய்து பயனடையக் கோறுகிறேன் 280 பக்கங்கள் கொண்டது.

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2—0—0

அகத்தியர் பரிபாஷை 300.

ஓலை யேட்டுச் சுவடியிலிருந்து இப்பொழுது புதிதாய் வெளிவந்தது (அகஸ்தியர் பரிபாஷைத் திரட்டு 500) என்று ஒரு நூல் இருந்து வருகிறது இது புதிதாக இப்பொழுது அச்சிட்டது,

புத்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—8—0

திருவள்ளுவர் கற்பம் 300

இதில் நாதாந்த சாரம் 100, கற்பக் குருநூல் 50, முப்பூ சூஸ்திரம் 30, வாத சூஸ்திரம் 16, முப்புக்குரு 11, வைத்தியசூஸ்திரம் 100, ஆக 7 சாஸ்திரங்கள் அடங்கியது திருவள்ளுவர் பாடிய ஞான வெட்டி 1500, க்கு சூஸ்திரமாகப் பாடியுள்ள சாஸ்திரம் இதுவேயாகும் இதில் குருமுடிக்கும் பாகங்களும், செயநீர் முடிக்கும் பாகங்களும் பூநீர் விபரங்களும், அமுர்த தாரணையின் நுட்பமும் முப்பூ விபரமும், வழலை மார்க்கமும் தெளிவாகக் கூறியுள்ள அரிய பெரிய சாஸ்திரம்.

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 0—14—0

யூகிமுனிவர் 1200

கும்மி 1000, பரிபூரணம் 200 இரண்டும் சேர்ந்தது.

இம்முனிவரால் பாடியுள்ள சாஸ்திரங்கள் அநேகமாயிருப்பினும் ஒவ்வொரு நூல்களும் ஒவ்வொருவர் கைவசமாய் வெளிவராமல் இருந்ததில் இந்த சாஸ்திரங்கள் மட்டும் என்னிடம் கிடைக்கப்பெற்று உலக நன்மையைக் கருதி அச்சிட்டு வெளியாக்கியுள்ளேன். இதில் வாதம், வைத்தியம். ஞானம், முப்பூ விபரங்கள் கூறியிருக்கின்றன. கலிக்கோ பயிண்டு புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 2—0—0

அகத்தியர் கௌமதி நூல்

இந்த சாஸ்திரம் இதுவரை வெளிவராமல் ஏட்டுப் பிரதியாக ஒரு சுவாமியாரிடமிருந்தது அவர் இதை தன்னனுபவத்தில் வைத்துக் கையாண்டு வந்ததை வாங்கி அதைப் பிரதி பண்ணி யாவரும் பார்த்துப் பயனடையுமாறு அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. இதில் வைத்தியம், வாதம் மாந்திரீகம் முதலான பாகங்கள் சுருக்க முறைகளாகத் தெளிவாகச் சொல்லியுள்ள அருமையான சாஸ்தரம்.

புத்தகம் 1க்கு விலை அணா 0—12—0

இதுவரை ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்து புதிதாக அச்சிட்ட

அகத்தியர்பரிபூரணம் 1200

இந்நூல் ஞானம், யோகம், இன்னதென்று அவரவர்களே எளிதாகத் தெரிந்து கொள்வதோடு தன்னைத்தானறிந்து ஞான யோக சாதனையடையும் மார்க்கமும், கற்பதேகி யாகவும், அநேக வைத்தியம், வாதம், சத்துரு மித்துரு விபரங்களும் சொல்லியுள்ளது.

கலிக்கோ பயிண்டு விலை ரூ 2—0—0

அகத்தியர் பன்னீராயிரத்துக்குச் சூஸ்திரமான

பன்னிருகாண்டம் 200.

இது அகத்தியர் பன்னீராயிரத்துக்குச் சூஸ்திரமாகப் பன்னிரு காண்டங்களாகப் பாடியுள்ள சாஸ்திரம் 1-வது வைத்திய காண்டம், 2-வது வாத காண்டம், 3-வது சுண்ணக்காண்டம், 4-வது செந்தூரக் காண்டம், 5-வது பற்பகாண்டம், 6-வது தைலக்காண்டம், 7-வது கற்ப காண்டம், 8-வது யோக ஞான காண்டம், 9-வது தீட்சாவிதி காண்டம், 10-வது சாபநிவர்த்தி காண்டம், 11-வது ஜாலகாண்டம், 12-வது மந்திர காண்டம், ஆக பன்னிருகாண்டமா யுள்ளது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 0—8—0

கொங்கணர் நடுக்காண்டம் 500

கொங்கணர் பாடியுள்ள முக்காண்டம் 1500ரில் கடைக்காண்டம் 500 கிடைத்ததை மாத்திரம் வெகுநாளாக அச்சிட்டு விற்பனையாகி வருவது யாவருக்குந் தெரிந்தவிஷயம். பாக்கியுள்ள முதல்காண்டம் 500ம், நடுக்காண்டம் 500ம் வெகுகாலமாகக் கிடைக்காம லிருந்து இப்பொழுது ஒரு ஏட்டுப்பிரதி நடுக்காண்டம் 500 மாத்திரம் கிடைத்து. அதை அச்சிட்டு விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கிறது. அநேக கனவான்கள் பார்க்கவேணுமென்று எதிர்பார்த்திருந்த அரிய சாஸ்திரங்களில் இதுவும் ஒன்று புத்தகம். 1-க்கு விலைஅணா 0—10—0

அகத்தியர் கற்ப மூப்புக் குருநூல்

இதில் கற்ப விதிகளும், முப்பூ முடிக்கும் விபரமும், பற்பம் செந்தூர கைபாகஞ்செய்பாக முறைகளும், சுண்ணம் மெழுகு தைலம் வாலை பூசை நாற்பத்தி முக்கோணச் சக்கரத்தின் பூஜா விதிகளும், கற்ப தீட்சை முறைகளும், தெளிவாகச் சொல்லி யுள்ள சாஸ்திரம்.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 0—8—0

இராமதேவர் வைத்திய காவியம் 1000.

இதில் கற்பமுறைகளும், சத்துரு மித்துருச் சரக்குகளும், தைல முறைகளும், வைத்திய முறைகளும், அஷ்டகர்ம விபரங்களும், கருமான விபரங்களும், பஞ்ச பூதங்களின் விபரமும், பற்பம் செந்தூரம், சுண்ணம் செய்முறை பாகங்களும், அஷ்டாங்க யோக முறைகளும், முறையோடு விபரமாய்க் கூறியிருக்கிறது.

புஸ்தகம் 1க்கு விலை 1—0—0

ஷை யார் சிவயோகம் 200 புத்தகம் 1-க்கு அணா 0—6—0

விஷவைத்தியமென்னும்

"ஒன்பதுவிஷ ஆரூடம்"

இதில் ஒன்பதுவிஷ ஆரூடசாஸ்திரங்களைச் சேர்த்து ஒரே புத்தகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாம்பு. தேள், கட்டுவக்காலி, பூரான், செய்யான், வண்டு, அரணை, எலி, நாய்,குரங்கு, பூனை, முதலானவைகள் கடித்து விஷமேற்பட்டால் பச்சிலை மூலிகைகளினாலும், கடைச்சரக்குகளாலும், விஷத்தை நீக்குவதற்குஇலகுவான முறைகளாய்ச் சமயோசிதம்போல் செய்வதற்கான விதமாய்க் கூறியிருப்பதோடு மந்திர யந்திர பூஜாவிதிகளும், விபரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது எமது மூதாதைகள் கையாண்டு அநுபவித்துவந்த உண்மையான சாஸ்திரம். சுத்தப்பதிப்பு 392-பக்கங்கள் கொண்ட கலிக்கோ பயிண்டு

பெரிய புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூபாய் 2—0—0

புலஸ்தியர் கற்பம் 300.

இதில் கற்பசாதனைகளின் விபரங்களையும், யோகஞான மார்க்கத்தையும், அகார உகார விபரங்களையும், வாசி யோகஞ் செய்யும் முறைகளையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல், தெளிவாகக் கூறியுள்ளது ஓலை யேட்டுப் பிரிதியிலிருந்து புதிதாய் அச்சிட்டது.

புத்தகம் 1 க்கு விலை அணா 0—8—0

புலஸ்தியர் வாத சூஸ்திரம் 300.

இந்தச் சாஸ்திரத்தில் ரசவாதத்துக்குறிய செம்பு வேதை, செம்புச் செந்தூரவேதை, துருசுச்செம்பு எடுக்கும் விதம், கெந்தக தைலம் நாகரச கெந்தி தைலத்தின் பெருமையும் அதினுல் மாற்று உயரும் முறையும் தங்க உரம், வெள்ளி உரம் செய்யும் முறைகளும் சரக்கு கட்டுவகைகளும், செந்தூரம், பஸ்பம், சுண்ணம், இவைகளை அநுபோக முறைகளாய்ச் செய்து கொடுத்து குணமாகும் வியாதிகளை ரெம்பவும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 0—8—0

தன்வந்திரி வைத்தியக் குருநூல் 200.

இதில் தன்வந்திரி பகவான் பாடிய சாஸ்திரத்திற்கெல்லாம் திறவுகோல் போல் ஷெயாரால் சொல்லிய சாஸ்திரத்தில் பற்பம், செந்தூரம், மாத்திரை, தைலம், சூரணம், சரக்குக்கட்டு வகைகளை எளிதாகச் செய்து கொள்ளக்கூடிய முறைகளாகத் தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—8—0

கருவூரார் வாதகாவியம் நொண்டி 700.

இதில் கற்பம், வயித்தியம், வாதம், ஞானம், யோகமுதலிய பாகங்களை நொண்டிச் சிந்தாகவும், ஆனந்தக் களிப்பாகவும், அம்மானைப் பாவாகவும், சிந்தாகவும் பலமாதிரி சந்தங்களாய் இக்கலியுக தருமம் எவ்விதம் நடைபெறு மென்பதை விபரமாயும் விநோதமாயும் சூட்சமமாயும் சொல்லி யிருக்கிறது.

புஸ்தகம் 1 க்கு விலை ரூபாய் 0—14—0

போகர் கற்பம் 300.

இதில் அமுரி கற்பம் சாப்பிடும் விதமும், அதை எந்தவிதத்தில் முரித்துச் சாப்பிடுகிறது என்பதும், அதை எப்படி உபயோகிப்பதென்பதும் கற்பம் சாப்பிடுங் காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய சூடு சோப தாபங்களுக்கு வேண்டிய சிஷாயங்களும் அதுசமயம் ஸ்நானம் செய்யும் முறையும், கற்பம் சாப்பிடும் போது புளி உப்பு பெண்போகம் கூடாதென்பதின் காரணமும், அக்குற்றங்க ளேற்பட்டால் அதற்கான சிகிச்சை செய்துகொள்ள வேண்டிய வகையும், கற்ப மூலிகை விபரங்களும், கருந்துளசி கருநெல்லி கருநொச்சி இவைகளை நாமே பயிர் பண்ணிக் கொள்ளவேண்டிய முறையும், வாத முறைகளுக்குத் தைல வகைகளும், சுத்தி முறைகளும், சிதம்பரத்தில் தங்க விக்கிரகஞ் செய்த விபரமும், சொல்லியுள்ள புதிய சாஸ்திரம்.

புத்தகம் 1 க்கு விலை அணா 0—10—0

அகத்தியர் ஐந்து சாஸ்திரங்கள்,

மணக் கோலம் 200, கனக மணி 100, வைத்தியக் கோவை 125, வைத்தியத் திரட்டு 81, கிருக்கு நூல் என்னும் கிரிகை 18 க்கும், குணமும்' நிவர்த்தி செய்யும் மருந்து பாகங்களும். அடங்கியது. ஆ 5 சாஸ்திரங்கள்.)

இதில் வயித்திய பாகங்கள் பாஷாணங்களில்லாது கடைச்சரக்குகளைக்கொண்டு எளிய முறையாகச் செய்து கொடுத்து சகல நோய்களையும், தீர்க்கு வண்ணம், கைபாகஞ் செய்பாகம், முறையோடு சொல்லி யிருப்பதோடு, மானிடர்க்கு, வாத பித்த சிலேற்பனத்தால் ஏற்படும், 18 விதமான கிறுக்குகளின் குணமும, அதை நிவர்த்திக்க மூலிகை களினால் மருந்தும். கலிக்க வகைகளும், நசிய வகை களும், துவாலை வகைகளும், தெளிவாய்க் கூறியுள்ள அரிய பெரிய சாஸ்திரம் இப்புத்தகம் ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்கவேண்டிய தவசியம் அவரவர்களே மருந்துகள் செய்து கொடுத்து வியாதியை குணப்படுத்திக் கொள்ளும் முறைகளாய் அடங்கியுள்ள சாஸ்திரம்.

புத்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—12—0

காகபுசுண்டர் 1000.

சித்தர்களில் ஒருவராகிய புசுண்ட மகாரிஷி என்பவர் பிரளய காலத்தில் கல்லாலின்மேல் இருந்து ஒவ்வொரு பிரளய காலமும் பார்த்துவந்தவர். இவர் அநேகசாஸ்திரம் பாடியிருக்கிறார். ஆனால் இது வரை சில சாஸ்திரங்கள் மட்டும் அச்சுக்கு வந்திருக்கிறது. ஷை யாரால் பாடியதில் முக்கியமான இப்புசுண்டர் பெருநூல் காவியம் 1000. இது வரை ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்து இப்பொழுது புதிதாக அச்சிட்டிருக்கிறது. இதில் யோகம். ஞானம் அமுததாரணை வாசி விபரமும் கற்பம் என்பது தன்னுள்ளே முடிந்திருக்கிறது என்ற விபரம் முதலிய இன்னும் அநேக மர்மங்களும் அடங்கியுள்ள சாஸ்திரம். 250-பக்கங் கொண்ட கலிக்கோ பயிண்டு. புஸ்தகம் விலை ரூ 2—0—0

அகத்தியர் தற்க சாஸ்திரம்.

இது அகத்திய முனிவரால் புலத்தியருக்கு உபதேசஞ் செய்தது. இதில் பதினெண் சித்தர்களாலும் பாடிய வைத்திய வாத யோகஞான நூல்களின் பரிபாஷைப் பெயர்களையும், அநேக மர்மமான பதங்களுக்குத் தாத்பரியங்களையும் வினா விடையாகக் கூறியிருக்கிறது.

புத்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—10—0

17-சாஸ்திரம் அடங்கிய இராமதேவரென்ற

யாகோபு வைத்திய கோர்வை

இராமதேவராக இருந்து பின்பு மக்காவுக்கு சென்று நபிமார்களுடன் பேசியதில் அவர்கள் இவர் திறமையையும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் தெரிந்து யாகோபு என்று பெயர் கொடுத்தார்கள் பின்பு யூனானிமுறைகளையும், தமிழ் முறைகளையும் கவனித்து அநேக வைத்தியங்களும், வாதம், யோக முறைகளும், ஞானமும், நாடி விபரமும், சரக்குச்சுத்திகளையும், 17-சாஸ்திரங்களாகப் பாடியிருக்கிறார். இந்த சாஸ்திரத்தை அநேகர் வாங்கி ரெம்ப அனுபவ முறையாகக் கையாண்டு வருகிறார்கள் 17-சாஸ்திரமும் சேர்ந்த கலிக்கோபயிண்டு விலை ரூ 9—0—0

இந்தப் 17 சாஸ்திரங்களையும் 12 புஸ்தகங்களாகப் பயிண்டு செய்திருப்பதால் தனித்தனியாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு 300.

இதில் உப்பு இன்னதென்றும், வீரம், பூரம், வெள்ளைப் பாஷாணம் என்று சொன்ன சரக்குகளின்னதென்றும் அதினால் வசாரம் முடியுமென்றும், மூலிகை யென்ற சரக்குகளின் விபரமும், ஓம் என்றதின் பொருள் இன்னதென்றும் இன்னும் அநேக பரிபாஷைக ளெல்லாம் விபரமாகச் சொல்லி யிருக்கிறது.

புத்தகம் 1 க்கு விலை அணா 0—8—0

உரோமரிஷி பரிபாஷை 300.

இதில் பரிபாஷைப் பெயர்களை விளக்கிக் கூறியிருக்கிறது, இவர் பாடிய நூல்கள் அனேக மிருப்பினும், வைத்தியம் 500 என்றநூல் மட்டுந்தான் அச்சிட்டு வெளிவந்திருக்கிறது இன்னும், கூடியசீக்கிரத்தில், இவரால் பாடிய சாஸ்திரங்கள் அச்சிட்டு வெளிவரும், இப்பொழுது இந்த பரிபாஷை 300 அச்சிட்டு தயாரிலிருக்கிறது.

புத்தகம் 1 க்கு விலை அணா0—8—0

அகஸ்தியர் பூஜா விதி 200,

ஞான சைதன்யம் 51ம் சேர்ந்தது.

இதில் சிதம்பரச் சக்கரமும் சிதம்பர பூசையும் அஷ்ட கன்ம பூஜா வி ரங்களும் தேவி பூஜா மார்க்கமும் மவுன யோக ஞான சாதன விபரங்களும் தெளிவாய்க் கூறியுள்ளது. விலை ரூ 0—8—0

அருணகிரிநாத சுவாமிகளால் இயற்றிய

பெரிய கந்தரனுபூதி

யந்திர மந்திர சக்கா பூஜாவிதிகளுடன் கூடியது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—3—0